

RUH ve MADDE

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Dr. Müh. Selim Yalın
Ali Erman
Azime Süer
Y. Kimya Müh. Erol Sevil
Yaşar Doğaner
Yüksel Erendor
Ustün Erendor
Sefa Özbay

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2

Dizgi ve Baskı :

Dizerkonca Matbaası

Kapak Baskı :

Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :

Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE
(Otel Santral Sokağı)
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE den Sevgili Okuyucularına

Arşimed'in Siraküzedeki Romalı askerler tarafından nasıl öldürüldüğünü biliriz: Şehrin işgale uğradığından habersiz, yere çizilmiş daireler üzerinde bir geometri probleminin çözümünü düşünüyordu. Karşısında kendisini öldürecek askerleri görünce aklına en büyük tehlike olarak ne gelmişti?

«Aman, dedi; dairelerimi çiğnemeyiniz.»

Insanoğlu üzerinde durduğu konuya kendisini böylesine vermezse bir netice elde edemez. Hiçbir yıldızın parıldaması yüzde elli kendisi için değildir. Hiçbir ağacın dikenini ne daha sivri ne daha küt olmaya çalışır. Onlar ezelî ve şaşmaz âhenge uyarlar.

Oscar Wilde'in gül ile bülbül hikâyesini buraya kısaca nakletmeyi faydalı buluyoruz: «Fakir delikanlının sevgilisine verecek hiçbir şeyi yoktu. Penceresinin önündeki cılız bir gül fidanından başka bir şeye sahip değildi. Bunu duyan gül, üzüntüsünden kahroldu. Çünkü, uzun süren kış damarlarında kuvvet bırakmamıştı ve yeteri kadar canlı ve kırmızı açamayacaktı.

Ama ortaya fedakâr bir bülbül çıktı. Gül ile iş birliği yaptılar. Gece, parıldayan tozun ayın ışığında bülbül güle en güzel şarkılarını söylüyordu. Fakat gülün damarlarına bir türlü kuvvet gelemiyordu. Bunun üzerine bülbül, gülün en sivri dikenini göğsüne dayadı. Hem en güzel bestelerini bahar gecesine yaydı, hem de dikene dayanan göğsünü güle yaklaştırdı. Bülbülün canı acıdikçe beyaz ve soluk koncalar gittikçe dirildiler, pembeleştiler. Güneş doğarken bülbülün şarkısı ölüm kadar acılaşmış, ulvileşmişti. Son bir gayretle hayatını verirken gül de yeni doğan gün ışığında hiçbir gülün benzemediği tek bir yakut rengini almıştı. Uyanan genç talebe bu eseri görünce sevinçle «işte sevgilim şimdi benimle dans edebilecek!» diye haykırdı. Gül yapraklarının dibindeki küçücük çirkin kuş ölüsünü görmemişti bile.»

Bütün dünya bu sembolik hikâyeyi her zaman tekrarlar gibidir. Güzel türküler, güzel lâflar, kendilerine candan birşey katılmadıkça ölüdürler.

Ruh ve Maddeyi yaşatmaya çalışanlar bu esere can verebilmek için kendi canlarından vermek zorundadırlar.

Ancak onlar yüksek kaynakların sonsuz imkânları karşısında kendilerini susuz bir çöl yolcusu gibi görmektedirler. Gayemiz bize verilenleri ve verilecekleri kardeşçe paylaşmaktır.

Sevdikleriniz Hatıraların Ötesinde

Yaşar

Yazan : *Suat Tahsin*

Yeryüzünde insanların hepsini değilse de çoğunu, şaşmaz bir gerçek olan «ölüm» fikri meşgul etmektedir. Herkes öleceğini bilir. Ama bu fikrin karşısındaki reaksiyonlar çeşitlidir. Bu çeşitli davranışlar insanların edindikleri inançlardan doğmakta, bazan önsezi ve iç duyularla da değişmektedir.

★

Yaşanılan hayatı tek, tesadüfi ve bir maksattan uzak görenler, geçip giden günlere bakarak ya gözlerini ölüm fikri karşısında yummakta, ya da tarifsiz bir acılığa ve ümitsizliğe kapılmaktadırlar. «Günler ölüyor. Biz de yavaş yavaş ölüyoruz. Sevdiklerimiz yok oluyor. Canlı vücudun bir neticesi olan şuur, adem'e (yokluğa) doğru, saatlerin şaşmaz tiktaklarına benzeyen günler boyunca, yavaş yavaş yuvarlanıyor...»

«O halde geçip giden günlerdeki yaşayışımızı değerlendiririm. Bize nasıl geldiğini bilmediğimiz bu anlayış ve duygulanma kabiliyetimizi, kaybetmeden önce alabildiğine kullanalım.»

Eğer bir yokluk mevcut olsaydı, bu geçmiş günlerimiz için de var olacaktı ve biz her an, ama her an yeni bir ölü-

mün eşiğinde bulunacaktık.

İsa'nın talebelerinden biri, babası ölünce «Üstad, müsaade et de babamı gömeyim..» demişti. Aldığı cevap şu oldu: «Bırak ölümler ölümleri gömsünler.»

Bu demektir ki, ölüme, yokluğa inanan her kişi yaşasa da ölü sayılır. Değilmi ki onun her anı yeni bir yokluk ve mânasızlık fikriyle karşı karşıyadır.

★

Diyebiliriz ki, geçmiş günlerin hatıralarının gay yasında, bir çözüm şekli bulamadan aynı küçük hislerin esiri olarak yaşayan, ve bunlardan öteye taşan hiçbir şey görmeyen her kişi ölüdür. «Bana kızdı; bana hakaret etti; beni aldattı; beni sevdi; beni sevmeydi; şöyle bir üstünlük yaptım; bu işi de böyle başardım.. Şuna ne büyük bir iyilik ettim...» diyen, herkes ölüdür.

Olay canlı bir mânanın refakatindedir. Bize o haberi verince vazifesi biter, toz olur, dağılır; eski senelerden kalma terkedilmiş bir örümcek yuvası kadar boş kalır.

Sevdiklerimizin vücudu ancak bir sevginin vücudunu bize anlatmak ister. Eğer «Sevgi» diye bir şey mevcut olmasaydı, biz bu vücuttan ne alırdık ki... İnsanoğlu en sevdiğinin

vücudunda bile ölümden sonra bir soğukluk hissederek. Ceset, olduğu gibi, mânasız ve dağılmaya mahkûm bir yığından ibaret kalmıştır. Peki; nerde öyleyse o sevgi, o iki değişik denizin birbirine karışmasını andıran zengin duygular?

Bu zaman, o şahıs hatıralarına baş vurur. Geçmiş zamanın soluk fotoğraflarından, terkedilmiş, sahihsiz kalmış eşyanın hüznü yalnızlığından, beraberce yaşanılan yerlerin uyandıracığı müşterek hatıralardan medet umar. Bu, karşılıksız kaldığına inanılan sevgiye, eski sevgiliye yeni bir vücut aramak kaygusundandır. O terkedilmiş eşya, şahsın hafızasındaki küllenmiş inibaları, hafif rüzgârıyla külleri kaldıran ve küller altındaki kolları ortaya çıkaran, bir esinti vazifesi görür. Şahıs, acı ve buruklukla birlikte zayıf bir tatmin hissi duyar.

Çocukluğunda gördüğü ve çok sevdiği, sonra unuttuğu esrarlı bir bahçeye yeniden rastlayan bir yetişkin adam gibidir. Orada, geçmiş yılların tesirinden uzak, o eski çocuk hayaliyle, kaybolmuş keçi yollarında, havuzlarda, ağaçlıklarda köşkler ve eşyalar arasında koşar durur.

Nerededir o yer? Niçin

eksik de olsa bir zevk, bu-ruk bir zevk ve saadet duymaktadır?

O yer onun içindedir. Yalnız elinde yeter malzeme olmadığı için eski hatıraların çürük malzemesiyle yeni bir dünya kurmuştur. Ve bunca gayret ve sevgiyi boş çıkarmak istemeyen görünmeyen âlemin müşfik ve yanılmaz gözleri, o sun'i bahçeye ufacık bir sevgi nefesi göndermişlerdir.

Bazı masallar vardır. Bir şehzade, herşeyi ile donmuş, uyumuş bir şehre erişir. Orada dolaşırken farkına varmadan sihri bozan bir lâf söyler, bir hareket yapar. Birden bütün şehir canlanır. Çocuklar oynamaya, satıcılar bağırmağa, kuşlar ötmeye, saatler işlemeye başlar...

İşte eski hatıralarıyla o ölü bahçeyi kuran şahsa öbür âlemden bir rüzgâr gelir ve bahçe canlanır. Bu ona kaybettiğini sandığı sevgilinin, SEVGİNİN bir selâmıdır.

Bazen bu bir rüyada olur. Ölen şahıs gelir «Ben ölmedim; görüyorsun ne kadar canlıyım.» der. Ölenin yakını yastığını göz yaşlarıyla ıslatarak uyanır. İçi sevinç ve sevgi doludur.

Nerededir bu sevgi, o sevinç? Nerededir o rüya? Nerededir o oğul? Eş, sevgili, kardeş? Bunlar onun içindedir ve kâinatta hiçbir nokta boş değildir, mânasız değildir ve sebep-siz hiçbir şey olmaz.

İtiraz edenler «boş lâf!» derler. İnsan kendi kendini aldatır. Bu duyguların sebebini olumsuz bir şeye bağlarlar; kendini tatmin arzusu derler. Onlar da kendi bakımlarından haklıdır; çünkü malzemeleri yetersizdir. Görünme-

yen âlemin nefesini çekecek kadar bir ibda faaliyetleri yoktur. Sevgileri bunu yapacak kadar değildir. Kendi kafalarındaki boşluğu, bilgilerindeki kısırlığı kâinata atfederek «.. bir şey yok..» dedikleri zaman, kendilerini akıllı, hattâ ilmi bir davranışa sahip sanırlar.

★

Kaybolmuş olan sevgili ister ki onu arayan hatıraların küllerinden, eski malzemelerinden kurtulsun, onu hep o eski kadro içinde görmek alışkanlığından sıyrılsın. «Ben yaşıyorum ve yepyeniyim. Seni duyuyor ve biliyorum. Üzüntülerinin ne kadar boş şeyler olduğunu duyuyor fakat sana duyuramıyorum. Senin yaşayan varlığıyla benim yaşayan varlığım arasındaki fark bir bilgisizlik perdesinden ibaret. İkimiz de ilerliyor ikimiz de yeni dünyalara, yeni âlemlere gidiyoruz. Önümüzde işitilmemiş maceralar var. Belki yeniden karşılaşacağız: Eskiden olduğu gibi. Arzu kabiliyet ve imkânlarımız, belki, sizi yine aynı yerlerde vazifedar edecek. O zaman, bedenli isek, birbirimize izah edemediğimiz bir sempati ve yakınlık duyacağız. Birbirimizi kolayca anlayacağız. Şimdi sizin yaşamakta olduğunuz dünyada bunun böyle olmadığını nereden bilebilirsiniz? Yaşayan sevdiklerinize daha önceden raslamadığınıza emin misiniz?» demek, ister.

Yeryüzü hayatının ötesinde bir şey görmezsek en küçük bir gaileden en zor bir hayat problemine kadar her şey ya devasa, ve çözümü olmayan bir kıymet şeklini alır yahut

da bütün bütün mânasızlaşır. Hasılı asıl objektif değerini kaybeder. Batı dünyasının içinde bulunduğu Maddeci medeniyet anlayışı, konfor düşkünlüğü, aile ve his hayatındaki karışıklıklar olduğu kadar doğunun her şeyi «öbür tarafa» bırakan hareketsiz davranışı «ölüm» fikri karşısındaki bu anlayışsızlıktan doğmaktadır.

Yer yüzünde yaşamamızın bir mânası olmasaydı yer yüzünde bulunmazdık. Her şey yaşanan görülen realitelerden ibaret kalsaydı ebedi ve tek bir beden hayatına mahkûm olurduk. Bu ikinci düşüncenin alaycı kritiğini «Güiver'in Seyahatleri» yazarı J. Swift acı görüşüyle yapmaktadır: Güiver seyahatlerinden birinde bir ülkeye uğrar. Buranın insanları ihtiyarlamakta ve fakat ölmemektedirler... Saçları dişleri dökülmekte uzuvları bozulmakta, korkunç ve müstekreh bir canavar halini almakta fakat bir türlü bedenlerinden ayrılamamaktadırlar.

★

İnsan er-geç uyanır. Ölümün bir yokluk olmadığını kâinatta hiçbir şeyin kayıp olamayacağını bilir. Gittikçe daha ilerleyeceğini kendini bekleyen maceranın üstün, asil ve idrâk sınırlarının dışına doğru uzanmakta olduğunu anlar.

Ölüm yaşayanların gözünde bir perde gibidir. Bu perdenin arkasını görmek gerçekten zordur. Ama üstün âlemin yaşayanlarının gözünde ölüm, dünyada nefes alıp verse de, kendi kurdukları kalıplar, duvarlar içinde mahsur yaşayanlara aittir.

OLAYLAR

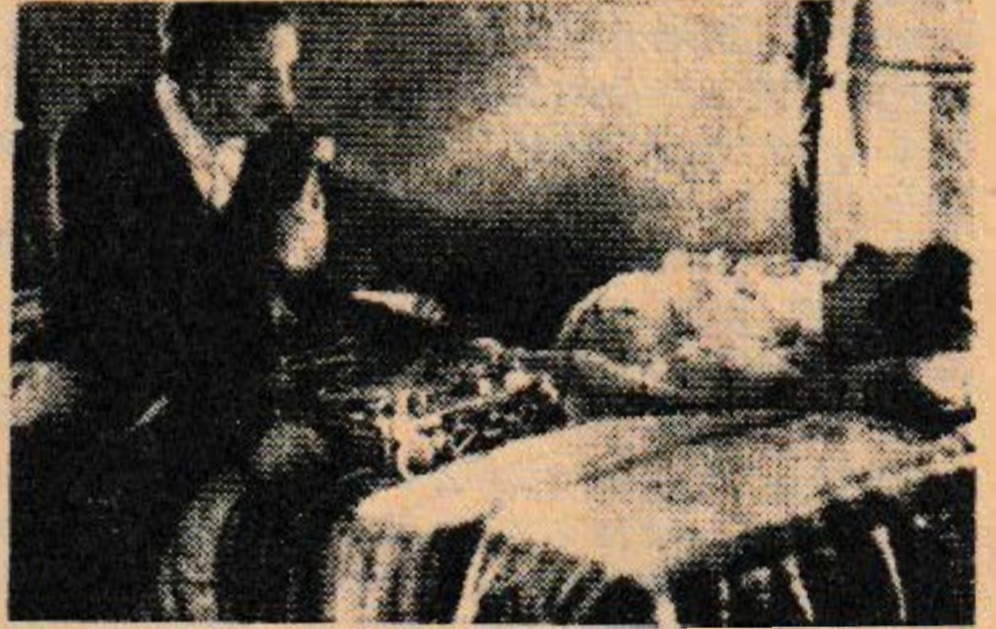
Araşında

Fransız Televizionunda Hipnoz İle Apandisit Ameliyatı

Quick 7.

Hipnotizör Gerard Borg, Fransız gemi kaptanlarından Pierre François Savineau'yu Fransa Rivierasında bir klinikde hipnoz sureti ile ameliyat ettirmeğe mu-

vaffak olmuştur. Bu ameliyatta hiç bir suret ile lokal anestezi veya narkoz yapılmamıştır. Ameliyat masası yanında bir teyp'e alınmış monoton bir müzik parçası ile yine müzik içinden gelen operatörün kalın telkin sesleri hastanın hissetme kabiliyetini ortadan kaldırmıştı. Fakat ameliyatı yapan operatör ise narkozu yapan şahsı bir ihtiyat tedbiri olarak hastanın yakınınd bulundurmıştu. (Herhangi bir aksaklıkta narkoz yapabilmek için). Fakat narkoza hiçbir zaman lüzum hasıl olmadı, Hipnotizör kaptan ile daha önceden 5 hafta sırf bu ameliyat için hipnoz tecrübeleri yapmış ve kaptanı hipnoza alıştırmıştı. 30 yaşındaki Cannes'li kaptana, Jeanne - d'Ark kliniğinin ameliyathanesinde apandisit ameliyatı yapılırken; bütün Fransa bu olayı televizyondan seyretti, ameliyattan sonra Kaptan ayağa kalkarak banyo bornoz'unu giyip ameliyathaneyi terketti.

Ölen Köpeğini Rüyasında Görmüştü

Ernesto Bozzano

Aşağıdaki vak'a Rider Haggard tarafından Journal of Qsychical Resaarch'de neşredilmiştir. (Ekin 1904)

Bay Haggard, 10 temmuz gecesi saat 1 de rahatça uyumakta olduğunu anlatıyordu. Bir saat sonra yanındaki odada yatan Bayan Haggard kocasının tıpkı yarlı bir hayvan gibi hykırdığını ve kesik çığlıklar attığını duyar. Meraklanır ve onu çağırır. Bay Haggard karısının sesini bir rüyaad imiş gibi duyar fakat kâbusun tesirinden kendini derhal kurtaramaz. Nihayet tamamen uyandıktan sonra Bob'u rüyasında gördüğünü anla-

tır. — Bob, büyük kızlarının köpeğidir — Ve onun âdeta ölmüş gibi dehşetli bir mücadele içinde kıvranıp debelendiğini de ilâve eder.

Rüyanın iki ayrı bölümü vardır. Birincisi hakkında Haggard sadece büyük bir sıkıntı hissi duyduğunu ve boğulacak gibi olduğunu anlatır. Karısının sesini duyduğu an ile şuuruna kavuştuğu an arasındaki zaman farkında rüya net bir hal alır. Bay Haggard Bob'u bir su birikintisinin kıyısındaki sazlar arasında uzanmış olarak görür. Kendisine o anda âdeta köpeğin bedeninden kendi şah-

Kedilerde Telepati

(Levture Pour Tous)

●lay çok basittir: Portland'da, Mina ve William Miles'in yeni yavrulanmış kedileri otomobil altında eziliyor. Miles'ler yavruları beslemek problemi ile meşgulken, bir ay evvel evlerinden kaçan kedileri eve dönüyor. Bu, ölen kedinin annesidir ve başka bir evde, kendisi de yavrulamıştır. İsmi Hoppy. Hoppy, kızı ezildikten hemen sonra acayip davranışlarda bulunuyor ve evden kaçıyor ve bir müddet sonra, kendi yavrularını beslemek için dönüyor, sonra tekrar kayboluyor ve kızının yavrularını emzirmeğe koşuyor.

Kediler arasındaki bu acayip davranışlar iki aileyi tanıştırmış ve büyük anne Hoppy'ye bütün yavruları beslemek vazifesi verilmiştir.

Birkaç kilometre uzaktan kızının ezildiğini ve yavrularının beslenmesi lâzım geldiğini Hoppy nasıl anlayabilmişti? ●layı yayınlayan dergi bunun bir «Hayvanlar arası telepati vak'ası» olduğunu bildiriyor. Yalnız insanların değil, hayvanların da görünmez bağlarla birbirlerine bağlı oldukları bir gerçek değildir?

Bu münasebetle, insanla hayvan arasındaki bir telepati olayına ait E. Boz-zano'dan aldığımız vak'ayı aşağıda takdim ediyoruz.

siyetinin intisar ettiği hissi gelir.

Köpek ise âdeta yalvarırcasına yüzünü ona doğru çevirmiş ve lisanının anlaşılmasından ineyus olurcasına ölüm halinde olduğunu anlatmaya çalışmıştı.

Bundan sonra tekrar uykuya dalan Bay ve bayan Haggard artık sabaha kadar kesintisiz uyurlar. Sabahleyin uandıktan sonra kızlarına gördüklerini anlatır, onlarla birlikte, annelerinin gecelerin ne kadar korkmuş olduğuna gülerler. Bay Haggard bu kâbusu hazımsızlığına atfetmektedir. Bob'a gelince kimse onunla meşgul olmaz. Çünkü geçen gece villanın diğer köpekleriyle birlikte görülmüştür.

Yalnız, Bob yemek saatinde ortalıkta görünmeyince büyük kız durumdan

endişe etmeye. Haggard ise rüyanın bir gerçeğe alâkah olduğunu düşünmeye başlar. Dört günlük bir araştırmadan sonra Haggard köpeğin ölüsünü, kafatası çatlamış ve ön ayağı kırılmış olarak bulur.

Veteriner tarafından yapılan ilk inuayenede köpeğin bir tuzığa düştüğü zehabına kapılırsa da sonradan hayvanın, su birikintisinin ilersindeki köprüden geçen tren tarafından ezildiğini ve bu darbe ile buraya kadar fırlatıldığını isbat edecek kat'i deliller bulunur.

19 Temmuz sabahı demiryolu makasçısı köpeğe ait kanlı bir tasmayı demiryolu hatları arasında bulmuş olduğundan, köpeğin rüya günü öldüğü meydana çıkmış olur. Tam o gece mutad hilâfına geçen bir hususi tren bu kazaya sebep olmuştu.

«Bugün artık modern ilim, metapsişik ve spirik olaylar üzerine eğilmek mecburiyetini hissetmiş bulunuyor. Böyle bir mecburiyete. hâdiselerin kendiliğinden inatçı tekrarlanması ve bir gerçek halinde tezahürü sebebiyet vermiştir.

Şimdilik modern ilim, inkârcı ve yıkıcı bir zihniyeti terketmek mecburiyetinde kalmıştır. Hâdiseleri ne red ve ne de kabul edebilmektedir. Tasdikçi bir materyalizmin doğuşuna doğru uyanan bu tereddütlü yönelişlere doğrudan doğruya tecrübe yoluyla değil de ilmi bir düşünce yoluyla varılmış olması bizler için diğerine nazaran çok daha kıymetli ve mânalıdır.»

ilim dünyasında tastikçi materyalizmin doğusu

Yazan :

Feridun Tepeköy

Modern fiziğe yeni, yeni teoriler hediye ederek ilmin ufuklarını genişletmeğe çalışın büyük fizikçiler, belki de farkında olmadan yüz yüze geldikleri derin kâinat âhengi karşısında, şuurlu ve zeki bir prensibin pırıltılarını görmek ve kabul etmek mecburiyetini hissetmişlerdir. Bu hissedişin çerçevelediği düşünce ile determinizm yanında hürriyet faktörünün de mevcudiyeti zaruretini indirekt olarak beninsemek mecburiyeti hasıl olmuştur.

Modern fiziğin bilhassa rölativite (izafiyet) ile alâkalı prensiplerine dayanılarak zamanı mefhumu üzerinde öylesine fantastik fikirler ileri sürülmüştür ki, bunlar karşısında kâinatın temel kanunlarından olan determinizmanın (illet - netice kanunu) temelleri sarılınağa başlamıştır.

Tamamen ayrı bir yoldan yürüyen büyük fizik âlimlerinden Heisenberg de ihtimaliyet ve müphemiyet (indeterminizm) esaslarına dayanan bir kâinat tablosunu çizmeğe teşebbüs etmiştir. Bu suretlik ilmi dünyası bu adımıyla herşeyden evvel biraz değişik bir zaviyeden olmakla beraber «Hürriyet» faktörüne bir kıymet izafe etmek lüzumunu hissetmiş bulunuyor.

İnsanlığın bağlı bulunduğu iman esasları, felsefe sistenileri, ve hattâ mantık ve akıl prensipleri üzerinde pek derin tesirler icra edecek olan bu yeni fikirlerin doğuşuna ve insanlığa hediye edilmesine, başta fizikçilerden Einstein, Heisenberg ve Max Plack'ın vasıtalık etmiş olduklarını görüyoruz. İhtimaliyete dayanan müphem ve keyfi bir oluş tezahürü içinde görünmeğe mütemayil olan atom kâinatı, şüphe yok ki zihinlerde bir nevi şuurlu olmak keyfiyetine doğru bir yönelişe sebebiyet verecek ilk kıstas unsurlarını ortaya koymuştur.

Nitekim, müphem ve ihtimali bir teñele dayandırılan kâinatın keyfi oluş halinin arkasında muhteşem bir âhengin inkâr edilmez mevcudiyeti, ister istemez bu iki birbirine zıt gibi görünen durumun telifine gidilmek cehdini yaratmıştır. Bugün her ne kadar hürriyet faktörünün ilk materlayelini veren indeterminizm ile kâinat âhengi arasında derinlemesine mânâ taşıyan bir münasebet kurulmuş ise de bu hususta hiçbir zaman kötümser olmamalıyız. Tekâmül zarureti ve insanlığın araştırmacı ruhu elbette kendi imkânları içinde bu problemi de günün birinde kendine göre halledecektir.

Zaman hakkında izafiyet teorisini kuran büyük insan A. Einstein, belki de günün birinde açtığı yoldan yürüyecek olan modern ilmin, ruhi ilimlerin vakıaları karşısında eskiden olduğu gibi kesin hükümlerle ve koyu bir inkârcı materyalizmi zihniyeti ile cephe almak yerine tasdikçi bir materyalizmin bocalamaları içinde ne red ve ne de kabul edebilecek bir duruma düşebileceğini hatırına bile getirmemişti.

Bugün artık memnuniyetle görüyoruz ki modern ilminiz ruhi vakıalar karşısında eski lâkaydisinden vazgeçmiştir. Ruhi vakıaların birer uydurma hikâyeden ibaret aslı olmayan nesnelere olduklarını iddia edebilecek cesareti inatçı hâdiseler karşısında kaybetmiş ve enları sıkı ilmi bir modern ilim müşahede altına almak lüzumunu duymuştur.

Bu mutlu ilerleyişi sevinçle karşılamak yerinde olur. Zira, ilmin sclâhiyetli ve kudretli eli ile ruhi mevzu ve hâdiselerin incelenmesine başlanması, ancak böyle bir inancın diınağlarda yer etmesiyle başlayabileceği, aksi halde bu sahada insanlığın hiçbir ilerleme kaydedemeyeceği aşikârdır. Bugün artık en maddi bir karakter arzeden modern fizik ilmi bile kendi tetkik materyallerinden biri olan partiküller karşısında âdeta ne yapacağını şaşırmış bir durumdadır. Madde - enerji dönüşümü münasebetinin Einstein tarafından formüle edilerek ortaya konmasından sonra partiküllerin mekân ve zaman içindeki durumları karşısında birtakım ihtimali ve dolayısıyla determinizmi dışı gibi görünen teşebbüslerin ortaya çıkması, partikül — dalga hüviyetindeki — biraz da acıip görünen — mevcudiyetlerin kabul edilmesini icabettiren amillerin değerlendirilince çalıılması istikbal için ruhi mevzulara yönelik bakımından çok hayırlı birtakım neticelerin doğmasına imkân hazırlamıştır. Bu suretle modern fizik, gerek teorik yönden ve gerekse tecrübi taraftan kendisini ruhi mevzuları tetkik etmek üzere hazırlıklı hissetmeğe başlamış olduğunu ortaya koymuştur.

Hâdiselerin oluş halleri, düzgün haraktli bir akışı temsil eden zamanın çerçevesi dahilinde ancak mütalâa edilebilir. Ve bu takdirde ancak bir illet - netice münasebetinden bahsetmek kabil olabilir. Aksi halde ise, fikir sistemimizin başlıca dayanak noktasının bir anda yıkılıverdiğini ve ortada tutunabileceğimiz bir prensibin kalmadığını görmeliğimiz bizler için bir zaruret olur.

Zamanın akışı, hâdiselerin oluşu ile ancak bir mânâ taşır. Yaprağın sallanmadığı bir kâinatta zaman akışı da yoktur demektir. Bu takdirde idrakimiz dışına çıkan «duran bir zaman» mevcut olmalıdır.

Bugün üç buutlu kâinatın hız limiti, ışığın hızı ile tahdit edilmiştir. Şu halde yayılış, en fazla ışık hızına (yaklaşık olarak 300000 Km. - Sec.) eşit bir sür'ate sahip olmalıdır. Hâdiselerin vukuundan evvel bilinebilmesi vakıasını bugün artık fizikçiler red etmek şöyle dursun buna bir izah yolu da bulmağa çalışmaktadırlar.

bu

ayın en güzel sualı

«Her Salı cemiyetimizde tertiplenmekte olan ve 20.00 den 21.30 a kadar devam eden konuşma ve konferanslardan sonra kıymetli dostlarımız tarafından sorulan cidden enteresan sualleri cevaplarıyla birlikte siz sevgili okuyucu dostlarımıza da duyurmak için bu sütunu açmış bulunuyoruz.»

Salı konferanslarına devam eden pek kıymetli bir dostumuzun sorduğu sual şöyle idi:

Sual — Birinci Dünya Harbi sonundaki mütareke sıralarında birçok Osmanlı talebesi Avrupanın muhtelif şehirlerinde tahsilde bulunuyordu.

Mondros ve Sevr mütarekeleriyle fiili işgalin ikmali, bütün bunların kendi fiilleri olmadığı halde onları derin bir ıstıraba sürüklemişti. Burada mes'ul olmadıkları halde vicdanları karşısında ıstıraba sürüklennmiş olmalarını nasıl izah edebiliriz? Hattâ o kadar ki, bu talebeler arasından bir kısmı tahsillerini terkederek memlekete hizmete koşular ve bil'âhare tahsillerine devam ettiler.

Cevap — Bir defa her şeyden evvel, duyulan üzüntünün, kendimizi kendi vicdanımız karşısında mes'ul addetmekliğimizden ileri gelmiş olduğunu bilmeliyiz. Neden böyle olduğu hususunu daha iyi aydınlatmak için şüphe yoktur ki daha geniş illetlerin üzerinde durmak lâzım ve zaruridir.

Misalde olduğu gibi direkt olarak

hâdiseye bizzat kendimiz sebep olmuş bulunmuyabiliriz. Yani işgal hâdisesine sebep olan âmiller arasında birinci plânda fiili bir teşebbüs halinde münhasıran mesuliyeti bize raci bulunan davranışlarımız bulunmyabilir. Fakat daha ince tertipteki muhtelif tesir ve sebepleri nazara alan bir vicdan muhasebesi neticesinde varılacak hüküm karşısında ıstırab duymamıza sebep olacak bir mes'uliyete sahip olduğumuzu görmüş olmaklığınız daima mümkündür.

İşte böyle bir halin ortaya çıkmasıyledir ki biz gene kendi vicdanımız karşısında ancak mes'ul olabiliriz. Şu halde ıstırabımızın menşeyini burada aramaklığımız lâzımdır. Herhangi bir şahsın o ana kadar yaşadığı ve geçirdiği hayatına ait durumunu, tutumunu, düşüncelerini, fiillerini, bilgi seviyesini hesaba katarak yapacağımız bir sentez ile o şahsın müstakbel vicdan sesinin ve buna uyacak davranışlarının nasıl olabileceğini az çok tahmin edebiliriz. Meselâ muayyen bir vicdan kademesinin kıstaslarına göre talebelerden birisi şöyle düşünebilir:

«İşgale uğrayan ülke, benim içinde doğup büyüdüğüm ve yetiştiğim vatanıdır. Vatandaşlarım, bugün işgalin ağır şartları içinde ıstırap ve sıkıntı çekmektedirler. Benim ise burada huzur ve saadet içinde bulununaklığım ve hiçbir şey olmamış gibi bir vurdum duymazlık haliyle tahsilime devam etmekteyim vicdanî bir hareket olamaz. Böyle bir zamanda benim de vatanıma dönerek benden beklenen hizmet vazifemi yerine getirmekteyim bir vicdan borcudur. Bu sebeple hiç olmazsa bir müddet için buradaki rahat hayatıma son vererek ıstırap çeken vatandaşlarımın arasına karışmak, onların dertlerine çareler aramak, yardımında bulunmak üzere vatana dönmeğeğim farzdır. Bunu yerine getirmeliyim. İstırabımın menşei budur.»

Bir başka talebe de gene kendi vicdan ölçülerine göre şöyle düşünebilir: (Bittabi burada vicdan sesi perdesi arkasına gizlenmiş nefsanî ihtirasların kamuflajlı durumlarının mevzu bahis olduğunu peşinen farazi olarak kabul etmiş bulunuyoruz.) «Ben insanlığa hizmet etmek ve onun selâneti uğrunda vazifelenmek için burada tahsil etmekteyim. Tahsilim bu bakımdan benim için mukaddestir. Herşeyden üstündür. Tahsilini bu gayemi tahakkuku için karşılıksız bir hizmet düşüncesiyle yapmağa mecburum.

Bu sebeple her ne olursa olsun kendimi iyi bir şekilde yetiştirmekteğim lâzımdır. İhtiyaç duyduğum bilgileri öğrenmek için durmadan çalışmaklığım benim

için vicdanî bir borçdur. Bir tıp doktoru olarak memlekete ve bütün insanlığa daha büyük hizmetlerde bulunabilirim. Binaenaleyh benim şu anda her şeyden evvel yapacağım tek şey, burada kalarak geceyi gündüze katıp çalışmak ve tahsilimi biran evvel bitirmektir. Benim için en doğru ve vicdanî olan hareket tarzı da ancak bu olabilir. Evet bugün işgal altında ıstırap çeken kardeşlerimin bu halinden dolayı ben de üzülmekteyim fakat yolumda yürümekteğim benim için vicdan borcudur.»

Bilindiği gibi vicdan sesinin dışına çıkan davranışlar insanlarda ıstırap tevhit eden başlıca amillerdendir. Bunun bazen idrakli olarak farkına varmak kabî olduğu gibi ekseriyetle de bilgisizliğiniz dolayısıyla ruhumuzun derinliklerinden gelen bir huzursuzluk şeklinde hissetmekteğimiz de varittir. Bütün varlıklar derece farklarıyla âlemşumul bir sevginin tesiri altında bulunmaktadırlar. Bu sebeple isteseler veya istemeseler mutlaka kendi dışındaki varlıkların kendine göre iyi olmayan durumları karşısında vazih veya müphem bir huzursuzluk veya ıstırap duymaları mukadder bir tekâmül zaruretidir. İşte, bütün varlıkların, direkt iştiraklerinin hiçbir suretle bahis mevzuu edilemeyeceği hâdiseler karşısında bile kendi vicdanları huzurunda onlara bir dereceye kadar mes'uliyet yükliyerek ıstırap çekmelerine sebebiyet veren âmîl olarak — benliğini kendi dışına taşıran — âlemşumul sevgiyi gösterebiliriz

Tastikci Materyalizma (Sayfa 7 den devam)

İçinde yaşadığımız üç bulutlu kâinatın limit hız değerinin de üzerine seyreden daha üstün bir buuda ait herhangi bir tesîr gönderme ve alma imkânlarına sahip olduğumuzu kabul edecek olursak, bu takdirde, hâdiselerin — bize göre — vukuundan evvel onlardan haberdar olmamız fizik yönünden de izahı kabil bir şekle girer. Bu suretle hâdiselerin bize göre daha «ötelerde» olan veya daha «derin» illetleri henüz bize ulaşmadan tesbit edilmiş olur. Ancak herşeyden evvel daha üstün bir buutta daha üstün bir hızın mevcut olduğu hipotezimizin doğruluğuna inanmış olmaklığımız lâzımdır. Bugün çeşitli akış hızına sahip değişik kıymetlerdeki zamanlardan ve hattâ hızı sıfır olan değişmeyen zamandan bahsedilmekte olduğunu görüyoruz. Dini inanışların «Levhi mahfuz»u, teozofların «Kâinat hafızası» bugün artık kaba olmakla beraber fizik dünyasında bir izah tarzına kavuşmak şansını arttırmıştır.

Ruhi hâdiselerdeki şuurulluk hali ile fizikçinin tetkike tâbi tuttuğu partiküller âlemindeki derin âhenge ve muhteşem nizama istikamet veren zeki prensibin, günün birinde belki de gene bir fizikçi tarafından elele verilmesi mümkün olabilecektir.

HAYATIN GÖRÜNMEZ AHENKLERİ

Gitgide artan bir kat'iyetle sınırlarımız kenarlarımız ve hattâ kanımızın kâinattan gelen garip ritmelere uygun olarak hareket etmekte oldukları anlaşılıyor.

Yazan : Ruthford PLATT

Çeviren : E. SEVİL

Bio - ritm'i, yani hayatın sikluslarını, (devrelerini), devri hareketlerini inceleyenler kendilerini hayretler içinde bırakacak bir sürü garip hâdise bulabilirler.

1953 yılında, Evanston, Illinois'teki Northwestern Üniversitesinden Dr. Frank Brow, New Haven'deki bir plâjdan toplanmış olan istiridyelerin kabuklarının med ve cezire uygun bir şekilde acıy kapadıklarını tesbit etti. Buradan alınan istiridyeler, 1009 mil uzakdaki Brown'un laboratuvarına nakledildiler. Su seviyesi daima sabit olan tuzlu su dolu bir kabin içinde beslenmekteydiler. Odanın ışıklandırılması ve sıcaklığı hep aynı tutuluyordu. İstiridyeler bütün bu değişikliklere rağmen hâlâ kabuklarını, 1009 mil ötede New Havendeki med ve cezire saatlerine göre acıy kapamaktaydılar... Bu durumu, bu hareketin irsi olduğunu gösterebilirdi; fakat böyle olmadı. İki hafta sonra istiridyelerin ani olarak ritmik hareketleri durdu ve kabukları sımsıkı kapalı kaldı. Tecrübe burada bitmiş sayılabilirdi. Aradan 4 saat geçtikten sonra tekrar istiridyeler kabuklarını açtılar. Fakat bu sefer istiridyeler kabuklarını tanı mânasiyle ay Evanston'un tam üzerine geldiği sırada, yani tam zirvede dolunay halinde iken açıyorlardı. Bu an ise tastamam New Haven'deki med hasıl olduktan sonra meydana gelmekteydi. Ne gibi sinyaller bu istiridyelerin kabuklarının 4 saat sonra açılmalarını sağlamıştı? Ayın durumu mu idi? Nasıl ve hangi vasıta ile?

Hemen hemen bütün hayvan ve nebatların dış kuvvetlere tâbi olan özel

davranış devreleri mevcuttur. Son senelerde yapılan araştırmalar insanın da sikluslarını tesiri altında olduğunu göstermektedir. Vücut harareti ve kan tazyiki muntazam aralıklarla artar ve azalır. Enerji ve asay durumları da muntazam değişimlere tâbidir. Birçok tetkikler gerek insanların, gerek aşağı organizmaların bio - ritimlerinin, hava tazyiki, (barometrik basınç), çekim sahası ve takil olmayıp fezadaki değişimlerle alakalı buluntuları, Meselâ ayın devreleri, dünyayı kuşatan arınut biçiminde elektro manyetik saha, gamma suaları, x havadaki elektrik miktarına tâbi olduğunu bizlere telkin ediyor. Fakat bu fiziksel özellikler de kendi başlarına müsuaları, kozmik ışınlar ve dünya civarında bulunan diğer kaynakların neşrettiği çeşitli elektro - manyetik ışınlar gibi.

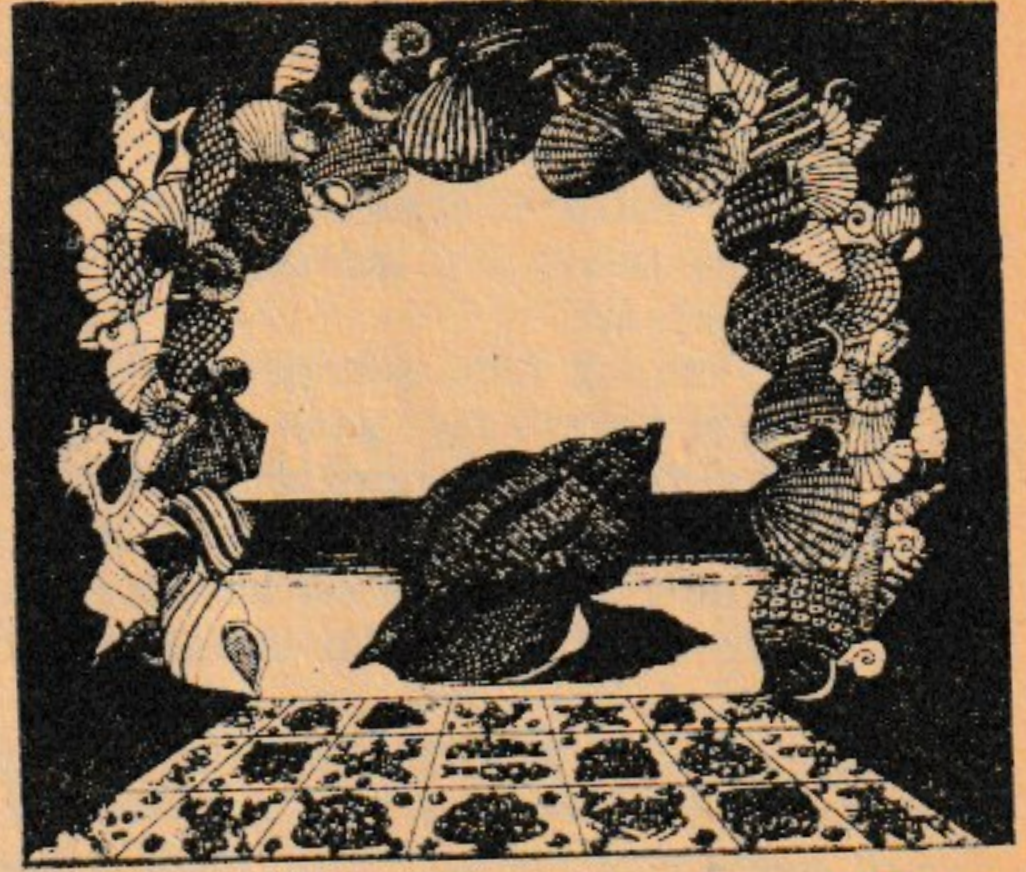
Dr. Brown'un tecrübelerinden sonra dünyanın diğer laboratuvarlarında yapılan tecrübeler nazaran birçok nebatların, solucanların büyüme nisbetlerinin de kozmik faktörlere tâbi devrelere uydıkları müşahede edilmiştir.

Bir puslanın ibresinin hareketini müşahade eden herkes dünya manyetik sahasının bazı metallere nasıl tesir ettiğini görebilmektedir. Bir tetkikte, böyle bir alanın canlı organizmalara tesir edip edemediğini anlamak üzere, Dr. Brown, küçük çubuk mıknatıslar yaptırarak, bunları deniz kenarında kumun içine muhtelif istikametlerde gömer. Deniz böcekleri buralarda avlanırlarken böyle bir mıknatısın üzerine gelince, hemen onun Kuzey - Güney istikametine yönelirler.

Şayet dünyanın elektro - manyetik sahası deniz böceklerine tesir ederse, insanlara ne yapar? Yale Üniversitesi Anatomi Profesörü Dr. Harold S. Brown, insan beyninin hareketlerini ayarlayan hususun son derece kompleks bir elektromanyetik saha olduğunu söylüyor. Milyonlarca hücreden teşekkül eden merkezi sinir sistemi, kâinatımızın, en mükemmel elektromanyetik titreşimlerini zapteden alıcısıdır. Böylece bizim tarafımızdan malûm olmayan mekanizmalar vasıtasıyla dünya elektromanyetik sahasındaki değişmeler beyindeki bir sürü devrelerde elektriki akımlara çevrildikten sonra birçok psişik ve fizyolojik fonksiyonlarımızın durumlarını tayin eder.

Syracuse Üniversitesi Profesörlerinden Dr. Bachman'ın yapmış olduğu tecrübeler nazaran beyin dahili sinirlerinde ve belkemiğindeki nöronlarda özel bir voltmetre ile yapılan incelemelerde bu akımların vasatı olarak 28 günlük bir periyod dahilinde azalıp çoğaldıklarının tesbitinin mümkün olduğu müşahade edilmiştir.

Bu tecrübeler paralel olarak, Dr. Wilhelm Fliess adında bir Alman tıp âliminin 1900 senesinde yapmış olduğu tecrübeler üzerinde ilim adamlarının yeni bir alâka ile eğildiklerini ve onlardan enteresan neticeler çıkarmakta olduklarını görüyoruz. Bu âlim çocukların sıhhat durumlarını tetkik etmiş ve bunların muntazam aralıklar dahilinde hasta olduklarını müşahade etmiştir. Geçen 20 sene zarfında binlerce insan üzerinde de istatistiki malûmat toplayarak evlenmeler, boşanmalar, maaş zamları, kazalar v.s. gibi hâdiseler bakımından çizmiş olduğu grafiklerin aydan aya muntazam bir azalma ve çoğalma periyoda gösterdiğini görerek, aşağıdaki neticeleri istihraç etmiştir: İnsanda esas olarak 23 günlük fiziki canlılık, kuvvet ve mukavemet devresi ve 28 günlük hassasiyetin arttığı «his devresi» mevcuttur. Fliess'in 28 günlük siklusu ile Bachman'ın 28 günlük elektrik akımı siklusu arasında kesin bir münasebet kurulamamış olmakla beraber, benzerlik şayanı hayrettir. Buna, 28 günlük, kadınlardaki «âdet - regb» siklusunu da ilâve edersek mesele daha da düşündürücü olur.

1928 senesinde Avusturyada Dr. Alfred Teltsher adında bir hendese hocası da talebelerinde 33 günlük bir «deha siklusu» olduğunu bulmuştur. Bu devrede talebeler açık bir şekilde zekâ emareleri gösteriyorlardı.

1932 de Pensilvanya demiryollarında, kazaların azaltılması babında, Pensilvanya Üniversitesi Profesörlerinden Dr. Hersey ve Dr. Michael J. Bennett adında bir endokrinolojist (gudde mütehassısı), 25 tecrübeli makinist üzerinde yapmış oldukları tecrübelerde, bir sene müddetle, günbe gün bunların işle alâkalı bütün hususlarında — konuşma tarzları, adetleri, bedeni durumları ve iş randımanları v.s. — günlük kayıtlar tutulmuştur. Hiç kimse burada bir siklus ümit etmemekte idi. Buna rağmen yukarda yazılı hususların tetkikinde, 33 günlük bir azalıp kuvvetlenme devri tesbit edilmiştir.

Bu araştırmalar neticesinde şu netice çıkmıştır ki, insanlar kendilerinde mevcut bu devri değişmelerin farkında değillerdir. Tecrübeye tâbi tutulan kişiler iyi günlerinde iyi olduklarını ve kötü günlerinde ise dış şartlardan mütevellit olarak bu hale düştüklerini beyan etmişlerdir.

Netice olarak biz insanlar da diğer canlılar gibi, bizleri kuşatan kâinatın ritmlerine tâbi olarak yaşamaktayız.

Alice Bayley, esoterik tedavi hakkında yazdığı kitabında hastalıkları üç sınıfa ayırmaktadır. Bu sınıflar hastalıkları doğuran sebeplerin fizik, zihni ve karmik (kaderi) oluşundandır. Bütün hastalıkların % 10 u fizik, % 20 si zihni, % 70 i de manevî olgunluğumuz için meydana gelmektedir» tarzında bir fikir ileri sürmektedir.

Genel olarak fizik sebepli bir hastalık seyyalevi tedavi ile (yani bir manyetizör tedavisiyle) iyileşmektedir. Meselâ, bir kaza neticesi sağ elinin derisi yırtılmış bir genç kızın iyileşmesi için, normal tıbbî tedavi ile 2 - 3 hafta lâzım geldiği söylenmişti.

Bir ahbabın tavsiyesiyle bu vak'aya müdahale ettim ve aynı gün genç kız öğleden sonra elini kullanabildi. Ertesi gün

Aranızdan çoğu moral yetersizlikler yüzünden meydana gelen hastalıkların fazlalığı karşısında hayrete düşecektir. Bu yolda Cure d'Ars'ın (Ars rahibinin) şu sözü çok yerindedir. «Ruhu tedavi edin; vücut kendiliğinden iyileşir». Bunun gibi, Louis Antoine'da : «Vücut yaraları ruh yaralarının bir aksinden ibarettir» demektedir.

Şu halde insan, maddî azaplarla dolu hayatını, manevî hamlığı yüzünden kendisi yaratmaktadır. Bu yüzden bir hastayı tedavi eden gerisör, (şifacı) şifanın geciktiğini görünce, asıl sebebi hastanın ruhunda aramalıdır. Çünkü yapmış olduğu bütün gayretlerin neticesi sadece maddî kalmakta, bu da tahta bir bacağı alçıya koymaya benzemektedir.

ve daha ertesi gün, tedaviye devam edince, üçüncü günde kızın bir şeyi kalmadı.

Zihni sebepli rahatsızlıklar için hastanın görüşlerinin düzeltilmesine, kendi ıstırabına sebep olan asıl vak'ayı görüş tarzının yükseltilmesine, organizmasının menfi düşünceler neticesi hasıl olan ağırlıktan kurtarılmasına lüzum vardır.

Bu nevî rahatsızlıkların gerisinde daima bir muvaffakiyetsiz, bizde «içe atma» tâbir edilen, refulmanlara boğulmuş bir şahsiyet vardır. Bu içe atmalar sonunda ruhi mucvazeneyi yıkmakta, ferdin yaşadığı ortama ve hâdiselere uyabilme ve onlarla mücadele edebilme kabiliyetini ortadan kaldırmaktadır.

Bir gün, odama döndüğümde endişeler içindeki bir kadının beni beklemekte olduğunu gördüm. Durumu çok karmaşıktı. Birçok ağır hastalık onu tehdit etmekteydi. Bütün bunların manevî bir çöküntüden ileri geldiğini anlayarak ona kendi hayatı hakkında tafsilât vermesini rica ettim.

Onun tek bir çocuk ile kocasından dul kaldığını, oğlunu ve torununu sevdiği kadar gelininden nefret ettiğini öğrendim. Bu vaziyetten çok azap çekmekle beraber bir hal tarzı düşünemediğini de anladım. Kendini yerden göğe kadar haklı görüyor, bunun dışında hiçbir şey aklına getirmiyordu.

Anladım ki, kadının bu fikrini deği-

tiremezsem, hekimlerin ona hiçbir faydası dokunmadığı gibi, benim de bir yardımım dokunamayacaktı.

Onun maddi rahatsızlığının hissi buhranlarının neticesi olduğunu, oğlunu sevdiği kadar oğlunun sevdiği kadını da sevmesi lâzım geldiğini ona isbata çalıştım ve bunda muvaffak oldum.

Kadın bana hayretle bakıyor ve hislerinin böyle fizik rahatsızlıklara sebep olduğuna akıl erdiremiyordu. Sonunda iç rahatsızlığının ve sevdiği oğlundan ayrılma düşüncesinin bütün huzurunu ortadan kaldırdığını ve bu huzur olmaksızın hiçbir şeyden saadet duyamayacağını anladı.

Lâzım geleni yapmak ve geliniyle barışmasını temin etmek için ikna yolundaki bütün gayretimi gösterdim. Samimî bir anlayış içinde bu işi başarmasının lâzım geldiğini ona anlattım.

Sonra, bu kadını tamamen unuttum ve uzun zaman kendisinden hiçbir haber alamadım. Aradan epeyi bir zaman geçti; bir gün, kendisine bir hastanın evinde tesadüf ettim. Bana tedaviye gelen bedbaht kadınla, mevcudiyeti pırıl pırıl ışıldayan bu varlık arasında âdeta hiçbir münasebet yok gibiydi. Bana başlangıçta kendisine çok güç gelmekle beraber tavsiyelerime harfiyyen riayet ettiğini, iyileşmesinin ancak bu yolda olduğuna inanarak gösterdiği devamlı gayret sayesinde ailesi içindeki dirlik ve düzenliğe yeniden kavuştuğunu anlattı. Hiçbir hastalığı kalmamıştı ve oğlu ile gelini, küçük kızlarının ona emanet ettikleri için bilhassa çok memnundu.

* * *

Genellikle, hastalar tıbbî tedaviden hiçbir ümit bulmadığı zaman şifacılar baş vurmaktadır. Zannedildiğinin aksine bu şifacı için bir manî teşkil etmemektedir. Kendisi için ruhi şifanın son ümit olduğuna kuvvetle inanan hasta iyi tesirler alabilmekte ve iyileşebilmektedir. Akademik ilmin aciz kaldığı vak'alarda ruhi şifanın hasıl ettiği hayret uyandırıcı iyileşmelerin sebeplerinden biri de budur.

Bazan şifacı, doktorla işbirliği yaparak muvaffakiyetli neticeler alabilir. Hastalarını kendi tahmin ettikleri müddetten daha evvel iyileşerek kalkmış gördüklerinden, şaşırın bir çok hekime rastladım. Bir doktor İsviçrede 2 - 3 sene tedavi görmesini tavsiye ettiği bir ci-

ğer hastasının 6 hafta içinde iyileştiğini müşahede ederek hayretler içinde kalmıştı.

Bir başka hastamı bir operatöre göndermiştim. Operasyon esnasındaki bir bulgu bu şahsın ancak altı ay, o da feci şartlar içinde yaşayacağını gösteriyordu. Ameliyattan bir ay sonra, ruhi şifa gören hastasının kullandığı araba ile, bu operatör, bir plâj şehrine gezmeğe gittiler. Hasta onüç ay, aşağı yukarı hergün, ruhi tedavi görerek yaşadı. Organdaki rahatsızlık çok ilerlemişti, onüç ayın sonunda hiçbir azap çekmeden hasta bir mum gibi söndü. Halbuki o kabil hastalar çok zahmetli bir ölümle ölürlər.

Bu şekil tedavilerde icten gelen bir yakınlık hissiyle hareket etmek şarttır. Her çalışmada yürekten yapılan davra-

Istıraplar bile büyük tabiat âhenginin dışında değildir.

nışlar, iyi netice doğurursa da, burada hasta ile bir yakınlaşma ve sempati kurmak, bilhassa tesir alışverişi bakımından, çok önemlidir. Bu da ruhi tedavinin için para ile yapılamayacağının ilmi sebebidir; bu kabil tedaviden para uman sahte şifacı, hastasının iyiliğini değil, ondan edineceği menfaati düşünmektedir. Bu takdirde nasıl bir sempati ve tesir alışverişi husule gelebilir?

Bir müptedinin ruhi şifa kabiliyetinin olup olmadığını anlamak, bazı tecrübeler yapmadan evvel kabil olmaz.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Bunlardan biri «meyva mummyalamak» tâbir edilen bir tecrübedir. Tecrübeci taze bir meyveyi hergün eline alır ve elinin hararetini alıncaya kadar ısıtır. Eğer meyva çürümeden kuruyabilirse o şahısta iyi tesirler var demektir. (Mummyalama usulü hakkında, Temmuz sayımızda ilgi çekici bir yazı bulacaksınız).

Mısır firavunlarının mezarlarında, bu şekilde mummyalanmış buğdaylar bulunmuştur. Aradan binlerce yıl geçmesine rağmen bu buğdaylar çürümemiş, toz olup dağılmamıştır. Ve bunlar yeniden toprağa ekilince pek güzel mahsul vermişlerdir.

Fakat daha emin bir tecrübe «et» tecrübesidir. Etin kokmadan mummyalaşmasını temin eden böyle tecrübeler serisi, eti mummyalayan şahsın çok kuvvetli tesirleri olduğunu isbat etmekle kalmaz, aynı zamanda «ruhi tedavi» için, «bu sadece bir telkin tedavisidir», diyenlerin cevap veremeyecekleri müsbet bir vakıa teşkil eder.

Burada telkinin hiçbir rolü olmadığı aşıkardır. Çünkü mevzu bahis olan, hücreleri yenilenmeyen hayattan mahrum bir et parçasıdır. Bununla beraber netice meydandır: Et çürümemektedir.

Bir şahsın şifacılık kabiliyeti, hüsnüniyeti ve manevi tekâmülü nisbetinde kolayca ilerler. Şifacılıkta şu veya bu usulü takip etmek diye bir şey yoktur. Şahıs kendi ilhamlarına, içinden gelen fikirlere uymaktadır. Çünkü bir şahıs için uygun gelen bir usul başka bir şahsa uymamaktadır.

Fakat bir şeyi hiç unutmamalıdır: O da, ruhi tedavide hiçbir zorlama olmadığıdır. Bir şifacı hastaya temas ettiği zaman şifacının sahip olduğu seyyale hastaya, birbirine birleştirilen su dolu kaplardaki suyun aynı seviyeyi almaya çalışması gibi akınmaktadır. Esasen bir zorlamadan dolayı, gergin olan hastanın asabı müteessir olacak ve rahatsızlık hissedecektir. Bu yolda yardımcı olan bedensiz bir Rehber Varlık şunları söylemiştir :

«Tedavi etmek ve iyileştirmekten kolay birşey yoktur. İstirap çekenin yüzüne geri gelen saadeti sevinci görmekten tatlı birşey yoktur. Gayretlerinizi ayarlamasını biliniz. Tatlı, ağır ağır âdeta tembeke olmalıdır bu. Kendinizi, sizi yönetenlere bırakınız ve neşrettiğiniz kudreti hissediniz. Parmaklarınız bu kuvve-

te bir filtre vazifesi görmektedir ve başka bir şahsa, (hastaya) şiddetle dühulünü (dolmasını) önlemektedir. Bunu unutmayın; çok mühimdir. Devamı ediniz; size yardım edeceğiz.»

Üç sayıdanberi yayınlamakla olduğumuz «Ruhi Tedavi» başlıklı yazı serisi, Belçika Spirit Birliğinin yayın organı olan «Spiritualisme Moderne» Mecmuasının 1962/4 ve 1963/1 inci sayılarından kısaltılarak tercüme edilmiştir. Bu mevzuda birkaç söz söylemeyi biz de faydalı bulduk.

Hayat öyle bir aheaktır ki, bize en normal en tabii en yerinde gelen hâdiselerden en anlaşılma, en ters ve en acı olaylara kadar, aynı şaşmaz kanunların, varlığı, tekâmülün sonsuz derinliklerine sürükleyen aynı neticeleri hasıl ettiği muazzam bir potaya benzer.

Hastalık da sağlık da varlığın tekâmülü ile ilgilidir ve büyük bir nizam içindedir. Bu nizama dahil her varlık, üzerine düşen vazifeyi anlayarak, bihakkın yaptığı takdirde en mükemmel sıhhati kazanır. Biz bu sıhate, normal ölçülere uymasa da bir bakıma «tekâmül sıhhati» diyebiliriz.

Cemiyetimizde bir süreden beri ilmi araştırmalar gurubuna dahil çalışmalar meyanında tecrübi müşahedelere dayanan istatistiki neticelerin değerlendirilmesi için faaliyete geçilmiş ve kartoteks esasına göre tasnifler yapılmak suretiyle çalışmalarda bulunulmuştur. Deneme mahiyetinde girişilen bu hayırlı ve ilmi teşebbüs, ilmi hüviyetin gerektirdiği şart ve icapların yerine getirilmesinde önemli bir rol oynayan zaman, mekân ve vasıtaların istenildiği şekilde temin ve tahsisine imkân bulunamamış olmasından şimdilik durdurulmuştur. Madde âleminde, maddenin sırlarını öğrenmeğe çalışan ruhların kaderlerinde, tekâmül zaruretlerinin bir icabı olarak ıstırap çekmeleri de vardır. **RUH ve MADDE**

— D İ K K A T —

Doçent Dr. Selim Yalın'ın «Bugünkü İlimin Kâinat Görüşü» isimli yazısı, yazarın ilmî faaliyetlerinin çokluğu yüzünden, ancak mecmuamız basılırken elimize geçmiştir. Yetiştiremediğimiz için özür dileriz.

Değişik Bir Gün

Kırmızı bir lotus çiçeğinin yanı başında duran ucu sihirli değneğe sokulmak, onu kapmak ve ona sahip olmaktı arzusu **KİNSATELLAS!** Bu serkeş adam; eski ustaların yaptıklarını yapmak istedi ve onun için **SUNDA** dağlarının sert rüzgârlarına dayanamadı ve yıkıldı.

Yazan :

Ergun Arukdal

Gün ortasındaki anıların içimizdeki eziklikle birleştiğini bilmem hiç gördünüz mü? Anılarla içimizdeki ezikliğin buruk tadını, sanki bir çanaktan içmiş gibi, semsert hissederiz yüreğimizde. Şakaklarımızdaki kalb çarpıntısını da duyarız; ellerimiz gevşek ve yumuktur. Dudaklarımızda kâh gülüşlü bir anlam, kâh yitirilmiş bir güzelliğin verdiği hüznü ifade eden bir kıvrım vardır.

Kabahat ne bizdedir, ne de bugünleri doğuran olayların sert ve düzgün akışında. Kabahat kimdedir bilinmez çokluk; bilmek de istemeyiz. Hattâ bu halin devamını istercesine bir çaba vardır kendimizde. Neden mi? Ayrı bir âlemde yaşamak, başka buuttan görmek etrafı, hoşumuza gider. Kendimizi insanlardan ayrı tutmak, kabuğumuzun melankolik gölgesi altında hülyalara dalmak, dış dünyadan sıyrılmak isteriz.

Ve gene bu anda insanlar daha saygı değer, daha bir güzel görünür. Görmediklerimizi görür, anlamadıklarımızı duygularımızın en samimi şekliyle anlar, süzgülü ve renkli oluruz. Hele renkler! Ah...! Şu sarı rengin tadını bir bilerseniz; neden, dersiniz, neden şimdiye kadar bunun farkına varamamıştım? Bakın hele! Ne de güzel göz kamaştırıyor. İçimde ılık ılık geçen bir şeyin bütün benliğimi sardığını duyuyorum. Sarı - yeşil, sarı - beyaz, sarı - mavi... Başak sarı, toprak sarı, gün sarı.

İşte, işte gene o güzellik! Gene o tekrar doğacağını müjdeleyen gün sarısı: hüznü, yitik, ve umut dolu. Evet! Kabahat ne bizdedir, ne de günlerde. Kabahat kimdedir öyleyse? Kabahat bulmak için bir şeye tutunmak gerekir mi gerekmez mi? Gerekmez. Biz bize bakalım, kendimize bakalım; davranışlarımızı, aklımızı, duygumuzu süzgeçten geçirelim. Varsın arasına kabuğumuzun altından seyredelim dünyayı. Bu da gerekli hız almak için. Hep gergin ve atik olacak değiliz ya. İster gün ortasında anılarla iç ezikliklerimizi birleştirir, ister sarı renk yerine mor'u beğeniriz. Yeter ki içimizde bir dinlenmişlik, bir korkusuzluk, bir umutlu çarpıntı olsun. Hiç olmazsa bu halimizde insanları daha çok sevelim, saygılı kişiler olarak görelim. Duygularımızın ne de güzel sıçrayışlar yaparak benliğimizi beslediğini, sert bakışlarımızın nasıl da şefkat ve sevgi haleleriyle çevrelendiğini tadalım. Aşk, sevgi, güzellik, renk ve âhenk içinde olan dünyalarımızı, sağanak ve delişmen yağmurlar getiren kirli bulutlardan arıyalım ve kulaklarımıza, biran da olsa, uzak ülkelerin övgüsünü yapan «siren» seslerinin dolmasını isteyelim. Gelecek hepimizin mutlu bir geleceği olacaktır.

Bugün tıpta olduğu kadar biyolojide de enteresan bir seri olayın tetkikine girişilmiş bulunuluyor. Bu, canlı organizmalar üzerinde soğğun tesiridir.

Hepimiz bazı göl balıkları ve kurbağaların kışın donuk havaların ısınmasıyla yeniden canlandığını duymuşuzdur. Herkes, düşük hararetlerde organizma faaliyetlerinin yavaşladığını bilmektedir. Bundan senelerce evvel «yüz sene yaşayan adam» adlı hayali bir roman yazarı, bir teknikle uyutulan bir kimsenin yüz sene sonra kendinin yabancı bir dünyada uyanışını tasvir etmekteydi.

Naturalia mecmuasından öğrendiğimize göre son zamanlarda Ruslar, Moskova radyosunda, Sibiryadaki donmuş bir tabakada 500 sene evvelden beri donmuş olarak yaşayan bir tritonun (bir nevi keler) canlandırıldığını ve canlanır canlanmaz da bir sinek yakaladığını bildirmişlerdir. Sonradan her nedense bu haber yalanlanmıştır.

Ne olursa olsun, canlı maddenin soğuk karşısındaki davranışları bugün ilim âlemini alâkadar etmekte ve bu hususta, meselâ dondurulmuş damar, deri gibi organların uzun zaman saklanması, kalb ameliyatlarında uzun süren operasyonların başarılabilmesi gibi pratik neticeler de elde edilmektedir.

Bu çalışmalar akademik ilmi alâkadar ettiği kadar, bazı Ruh - Madde münasebetlerinin incelenmesi bakımından metapsişikçileri de ciddiyetle düşündürecek ve yeni görüşlere yol açacak mahiyettedir. Bu yüzden bu sayımızda bir seri yazının ilki olarak soğuk ile ülser tedavisini neşrediyoruz.

Dondurma; cerrahi müdahaleyi önlüyor ve midelerinden mustarip olan birçok hastaya devamlı bir tedavi ümidi sağlıyor.

Today's Health'den

Mide Ülserini Soğukla Tedavi Ediyorlar

Altı senelik bir hastalık sonucunda, kırkaltı yaşında, oniki parmak bağırsağı ülserinden muztarip bir kadın, iki ağır kanama krizi ile Minnesota Üniversite hastahanesine ameliyat edilmek üzere getirilmişti. Ameliyat hiç yapılmadı; bununla beraber, hasta, 36 saat sonra, senelerdenberi duymadığı bir rahatlık içinde, hastahaneyi terk etti. Doktorlar her türlü tedavi ve perhizi bırakmasına müsaade ettiler. Sadece alkollü içki ve kahve kullanmayacaktı. Olay 1962 Şuba-

tında vukua geliyordu. Bir ay sonra alınan radiografiler ülserin tamamen iyileştiğini gösteriyordu. O tarihten beri hastalık kat'iyen nüks etmedi.

Bu kadın, o tarihten bu yana «mide dondurulması» diye bileceğimiz yeni bir tedavi usulünden faydalanan 200 hastadan biridir.

Devrimiz mide ülserleri devridir. Milyonlarca şahıs bu sindirim borusundaki volkan indifana benzer arazdan dolayı dayanılmaz azaplar çekmektedir.

Ülserlilerin çoğu perhiz ve asit giderici ilâçlardan faydalanamayarak ameliyat olmak zorunda kalırlar. Bu ameliyat sırasında haiz olduğu asit ve pepsin ifraz eden guddelerce zengin olan midenin büyük bir kısmını çıkarmak icap eder. İşte «Mide dondurması» denilen zararsız ve süratli usul bu operasyonun yerini tutmak yolundadır. Yeni teknik o kadar tesirli görülmüştür ki, 50 den fazla büyük tıp merkezi bu usulü kullanmaya başlamış veya hazırlıklara girişmiştir.

Teksas'dan gelmiş ellidört yaşlarında bir sanayiciye Minnesota Üniversite hastahanesinde yapılan böyle bir tedaviye şahit oldum.

Hasta bir gün evvelindenberi hafif bir perhizle yatağa yatırılmıştı. Ülserli-lerdeki karakteristik bir olay, uyku saatlerinde tahriş edici ifrazatın artışı keyfiyettir. Böylece hastanın burnundan midesine inen ve ifrazatı almaya mahsus ince bir sonda bütün gece takılı kalmıştı. Sabahleyin bu ifrazat tahlil edildi, asit ve pepsin ifrazının normalden çok üstün olduğu tesbit edildi.

İki saatlik bir istirahatten sonra hastanın boğazına bir mevzii uyuşturucu (anesteziklokal) tatbik edildi. Vücut hararetini normal tutmak için ısıtıcı bir örtü içine kondu. O zaman tedavinin en nahoş kısmı başladı: Bu da küçük bir kauçuk baloncuğu yutmak keyfiyetti. Bu ince cidarlı balon mide şeklindeydi. lanmış olarak işaret parmağından daha büyük değildi. Bu hastanın gırtlığına yerleştirildi ve yutması rica edildi. Bir kaç yutkunmadan sonra, balon mideydi. Balona tesbit edilen tüb hastanın ayak ucundaki küçük bir soğutucuya bağlandı. İç tüb tertibatından, makine, mide içinde şişmekte olan balona — 17 derecede soğutulmuş absolü alkol pompalamaya başladı. Soğutucu mayi bilahare dış tüb tertibatıyla dışarı çıkıyordu. Bir kaç saniyede bu boru kırağı ile örtüldü; beş dakika sonra mide donmuş ve taş gibi sertleşmişti.

Buna rağmen hasta hiçbir nahoş his duymadı. Bir saat boyunca balonda soğutulmuş alkol dolaştırıldı. Sonra, onbeş dakika kadar balon erimeye bırakıldı; alkolü boşaltıldı; tübler ve balon kolayca ve rahatca geri çekildi. Tedavi bitmişti.

Hastaların çoğu tedaviden bir yahut iki saat sonra büyük bir iştihâ ile

yemek yemekte idirler. Hastaların üçde biri, tedaviden sonra midelerinde bir dolgunluk hissetmekte ve yemek yemekte idirler. Böylelerine hafif perhiz yemekleri ve bol süt verilmekte, böylece bu dolgunluk hissi de kaybolmaktadır. Ekseri vak'alarda birkaç gün sonunda kendiliğinden kaybolmaktadır. Bazı hastalarda çok küçük ve zararsız bir komplikasyon meydana gelmektedir ki bu da birkaç gün, def'i tâbi ilerde siyah kan bulunmasıdır. Bu da kendiliğinden sona ermektedir.

Vak'aların % 85 inde ağrılı ülser somptomları tamamen yok olmuştur.

Şimdiye kadar sadece 15 hastada ülserin nüksettiği görülmüştür. Onlara yeniden dondurma tedavisi yapılmış ve mükemmel netice alınmıştır. Nihayet, üç vak'ada pylor'daki eski ülserler (yani mide ile on iki parmak bağırsağı arasındaki geçit) yüzünden netice alınamamıştır. Minnesota doktorları pilor ülseri kontr - endikasyon olarak göstermektedirler. Yani bu çeşit ülserlerde dondurma tedavisi yapılmaz.

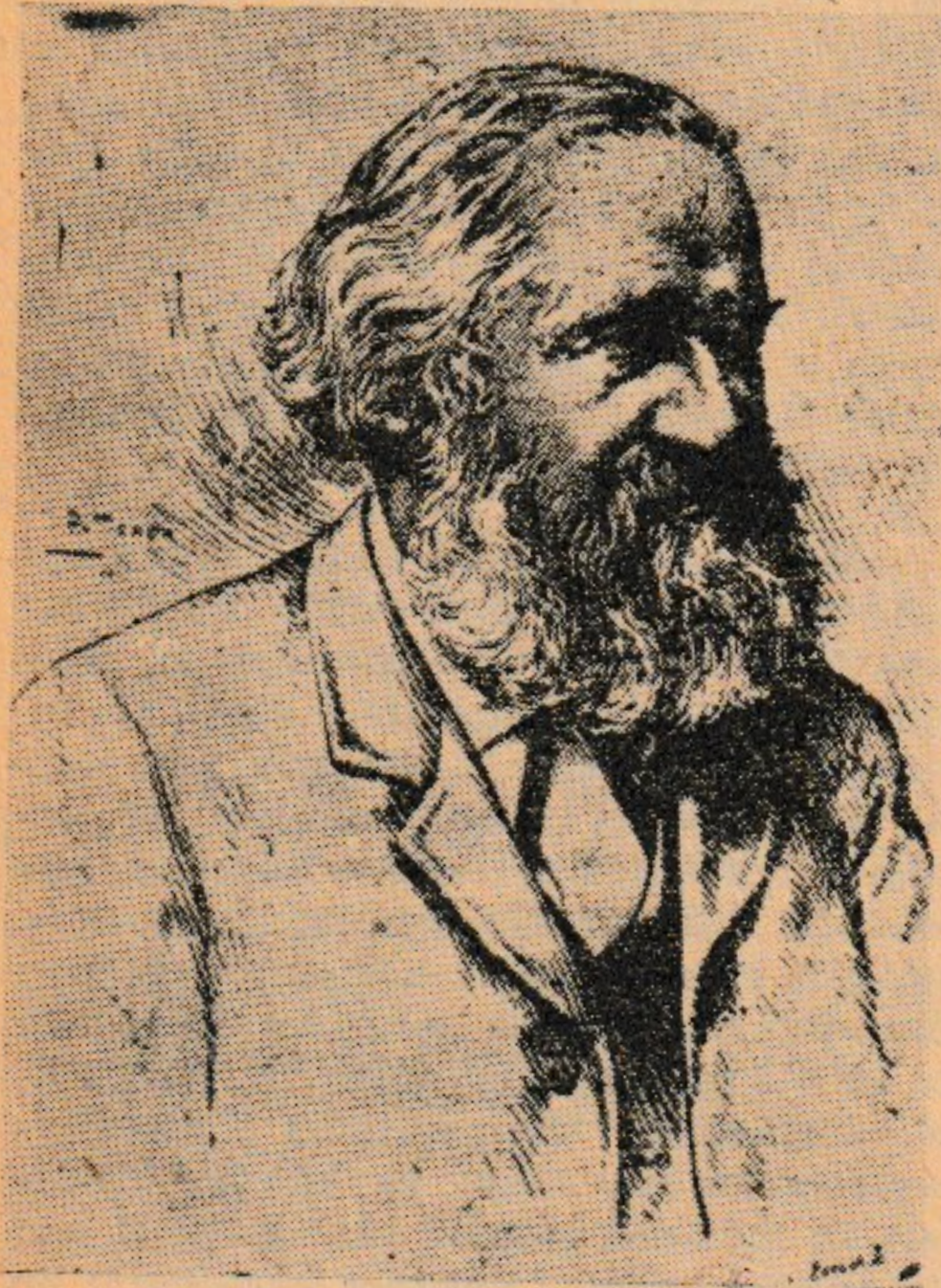
Mide dondurulması hangi esrarlı mekanizma ile ülser azaplarını dindirebilmektedir? Mikroskopik incelemeler, dondurmanın mide gışası (iç cidarı) hücrelerinin, zarar verici klorhidrik asit imalat kapasitesini tahrip ettiğini göstermiştir. Pepsin imal eden hücreler için de aynı hal varittir. Bununla beraber, bundan dolayı hazım bozulmamaktadır; zira sindirim borusu pankreas, karaciğer ve ince bağırsak gibi diğer yerlerde diğer fermentler (hazmettirici mayalar) neşretmektedir. Alkol ve kahve midede asit ve formant neşrini tahrik ettiği için dondurma tedavisi görmüş hastaların bu mayileri kullanmamaları ısrarla tavsiye edilmektedir.

Bu usulün gerçekleştiricisi, Minnesota Üniversitesinden Dr. Owen Wangenstein'dir. 1958 yılında, bir Nisan günü öğleden sonra Üniversitenin tıp kütüphanesinde başka bir şey üzerinde çalışırken Q. 10. diye adlandırılan kanunu hatırlamıştır. Bu kanun sadece şunu söylemektedir: «**Kimyasal faaliyet, sıcaklık düştüğü nisbette azalır.**» Bütün Blokimyacılar bu kanunu bilmekle beraber hiçbirinin aklına mide ülserine bu kanunu tatbik etmek gelmemiştir.

MESHUR

metapsişikçiler

ALEXANDRE AKSAKOF

(1832 - 1903)

A. Aksakof 1832 yılında Saint - Petersburg'da doğdu. Çarlık Rusyasında Devlet Müşaviriydi. 1855 yıllarında spiritizma ile meşgul olmağa başladı. Uzun ve sabırlı çalışma ve araştırmalardan sonra, normal - üstü olayların kesinlik

ve doğruluğuna ulaştı. Aksakof'a, her zaman, dünyanın şurasından burasından iyi bir medyomun bulunduğunu bildiren havadisler gelirdi ve kendisi de hemen oraya gider çalışma ve incelemelerini yapardı. Bu suretle zamanının en büyük medyomlarıyla incelemeler yapmak fırsatını bulmuş oldu. Bu meşhur medyomlar :

Kate Cook, D. Homme, Eglinton, Espérance, Eusapia v.s... dir.

Bu pek değerli ilim adamı, o devrin sansür sisteminden dolayı, meydana getirdiği okültizma ile ilgili eserlerini Rusya'da değil Almanyada yayınlamak mecburiyetinde kaldı; daha doğrusu propaganda zemini buldu.

Bu arada, A. Kardec'in kurduğu «Revue Spirit'de» Saint - Petersburg grubunun başkanı Aksakof ve arkadaşlarının isimleri ve bu yoldaki çalışmaları neşrediliyor. 1874 yılında Leipzig'de «**PSYCHISCHE STUDIEN**» isimli bir mecmua çıkarmağa başladı. Bu değerli mecmua, onun ölümünden sonra, Schrenck - Notzing tarafından **ZEITSCHRIFT FÜR PARAPSYCHOLOGIE** adı altında yayınlanmağa devam etti. 1890 yılında ise Aksakofu bütün ilim âlemine tanıtan eseri yayımlandı. Bu: **ANIMISMUS UND SPIRITISMUS** (Animizm ve Spiritizma) idi.

Bu eser, E. Von **HARTMANN** tarafından spiritizmaya yöneltilen şuuraltı ve halüsinasyon teorilerine karşı yayınlanmış olup ayrıca, spiritik olayların en doğru olanlarını, bunları diğerlerinden ayırt edici özellikleri ihtiva eder. Kitap sadece nazari sahada kalmamış bol ve tahkiki yapılmış olaylarla takviye edilmiştir.

Aksakof spiritizmaya çok büyük hizmetlerde bulunmuş, onu yersiz ve bilgisiz ithamlardan kurtarmış, gerçek ve şüphe edilmez, ancak spiritik açıklamalarla izahı ve yorumlanması kabil olayları sıralamış ve bu büyük yolun ilmi haysiyet ve vekarını bulmasında en büyük amil olmuştur. A. Kardec prensibi koymuştur sadece. Bunların ayakta durması için, materyalist ilmin karşısında ve o zamanların şuur - altı felsefesini ibda eden Hartmann'a karşı durmak, onu aynı silâhlarla vurmak gerekiyordu ki, bu daha zor bir işti.

Bu kudretli ve imanlı şahsiyet varlığını spiritizmayı ilmi şekilde yaymak uğrunda harcadı. Hayatının son yıllarında felç ve yarı kör olmasından dolayı, bu neşir işine devam edemedi. (Terimler Sözlüğü sütunumuzda Animizma hakkındaki malûmata müracaat ederek, Aksakofu tekrar tanımanız mümkün olacaktır.)

Cesare LOMBROSO

(1836 — 1909)

Meşhur antropolog ve kriminalist. İnsan fizyonomisi ve baş kemik teşekülâtına göre insanların «doğuştan suçlu» olabileceklerini, canî olma ihtimallerinin kuvvetli olduğunu belirten nazariyesiyle meşhur olan bu İtalyan âliminin bu konudaki en meşhur eseri: «L'Homme criminel» (Mücrim insan) dır.

Hayatını büyük bir kısmını materyalist olarak geçirdi ve peşin hükümlerle spiritizmaya hücum etti. Fakat 1891 yılında, Prof. Tamburini, Bianchi ve Vizioli ile birlikte medyom Eusapia ile yap-

tığı deneylerden sonra fikrini tamamen değiştirdi.

Bu deneylerini ve daha önce meşgul olduğu ipnotizmaya ait müşahadelerini «Hypnotisme et Spiritisme» isimli kitapta neşretti. (1919) Sizlere, bu kitaptan alınmış bazı pasajlarla bu zatın orjinal ve dikkate şayan fikirlerini sunuyoruz :

«Hayatını akıl hekimliği cinaî antropoloji ile geçirmiş benim gibi bir insanın spiritizma hakkında kitap yazdığını gören en iyi dostlarım, şimdiye kadarki mesaimle kazanmış olduğum ilmi şöhreti kaybedeceğimden endişe ederek bana itirazda bulundular. Buna rağmen bu sahada çalışmağı ben bir vazife telâkki ederim.»

«Gerçi dostlarım bu itirazlarında haklı idiler. Zira, ben de bir vakitler onlar gibi düşünüyordum. O zaman spiritizmanın, monizm (tekçilik) ile kabili telif olmadığını sanıyordum. Fakat radyo aktivite gibi son ilmi keşiflere de munzam olarak ortaya konan deliller spirit hâdiselerine dair evvelce bende mevcut olan menfi kanaatleri çürüttü. Bundan başka, spiritizma netaici de monizm esaslarına muhalif olmaktan çok uzaktır...»

«Resmî ilim adamları öbür âlemin tesirlerine ait izah edemedikleri mevzuları ya gizlemeğe veya inkâr etmeğe mütemayil bulunuyorlar. Bununla beraber ben, onların itibar nazarlarından düşmeği de göze alarak şunu tekrar etmekte asla tereddüt göstermem ki, ölmüş insan ruhlarının müdahalesinin vakî olduğu kabul edilmeden, spiritizma tecrübelerinde vukua gelen hâdiseleri yalnız orada hazır bulunanların veya medyomların kendi kudretleriyle izah edebilmek asla mümkün olmaz.» (175. sayfa)

GELECEK Hayat Hikâyemiz
Harry PRICE'dır.

PARAPSİKOLOĞ BANERJEE

Bundan 3,5 ay önce memleketimize Adanadaki reenkarnasyon olayını izlemek maksadiyle ziyaret etmiş olan Parapsikolog Banerjee, 8 Mayıs'ta tekrar İstanbula gelmiş, 9 Mayıs akşamı Leventteki Parapsikoloji cemiyetinde bir konferans vermiştir. Bu defa Hindistanda bu mevzu ile ilgili çalışmalar hakkında malûmat vermiş, telepati, klervoyans üzerinde yaptığı deneme ve müşahedeleri açıklamıştır. Türkiyede Parapsikolojik fenomenler üzerinde incelemeler yapan cemiyetlerle işbirliği yapmayı çok faydalı bulduğunu belirten Banerjee, bilhassa anketler tertip ederek alınan neticelerin raporlar halinde kendisine gönderilmesini arzu ettiğini, Hindistanda yaptığı deney ve müşahedelerin sonuçlarını da ileride Leventteki Türkiye Parapsikoloji cemiyetinin tetkiklerine arzedeceğini bildirmiştir.

Olay Tibette geçmektedir. Oldukça derin bir uykuda bulunan şahısların (deslog) denilen ikinci bir bedenlerinin kendilerinin buldukları yerlerden uzakta gezip dolaşmaları Tibette bir inanc değil bir vaki'dir. Bu hâdiselere bir «dedublman = çift bedenlenme» ve «bilokasyon = iki ayrı yerde birden aynı şahsın mevcut bulunması» diyebiliriz. Derin hipnotik uyku halinde vücudun ikileşmesi ilmi tecrübelerle gerçekleştirilmiştir.

Rüyasında Kardeşini Öldürdüğünü Gördü ve Kardeşi Öldü

Alexandra Davit NEEL'den

Tarşin adındaki genç adam Dangar şehri civarında bulunan bir tüccara hizmette bulunuyordu. Tüccar olmak fakir bir memleket olan Tibette herkesin emelidir. Böylece Tarşin de hizmet ettiği tüccarın baş yardımcısı olmayı, tüccarın yetişkin kızı ile evlenmeyi ve zamanı gelince tacirin servetinin idaresini üzerine almayı düşünüyordu. Aksi halde verimsiz topraklarda ömrünün sonuna kadar rençber olarak çalışacak, yarı aç yarı tok fakir bir hayat sürecekti.

Tüccarların kervan halinde başşehir Lhasa'ya gitmeleri zamanı yaklaşıyordu. Bu mal nakliyatı işinde Tarşin tüccarın baş yardımcısı olarak kervana katılmayı ümit ediyordu. Böylece saygıdeğer bir tacir olmak yolunda ilk adımı atmış bulunacaktı.

Fakat ne oldu bilinmez. Lhasa'ya giderken tüccara baş yardımcı olarak Tarşin değil de kardeşi seçildi. Böylece bütün kurduğu hülyalar da kendisinin değil de kardeşinin gerçekleştireceği muhakkaktı. Kendisi zeki idiyse de kardeşinin de kabiliyetini küçümseliyordu. O nasıl şimdi baş yardımcı seçildiyse, ileride de damat ve varis olarak seçilebile-

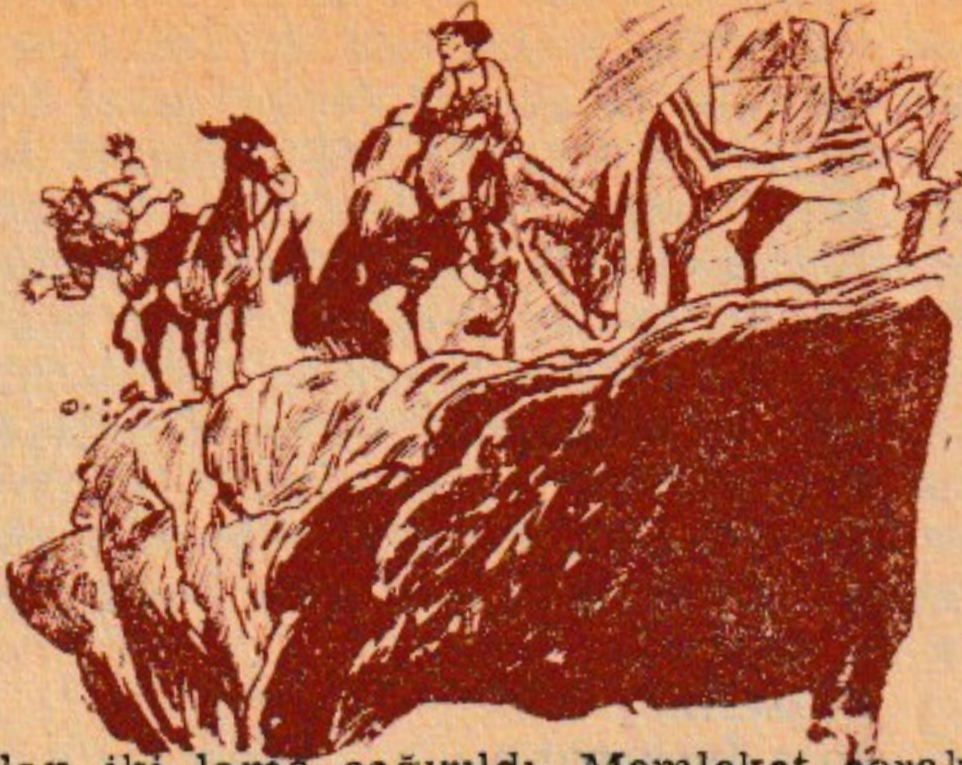
cekti. Kendisine gelince ömrünün sonuna kadar üç dört küçük tarlayı sürerek yaşayacaktı. Bana asla razı olmak istemiyordu. İçinde, bastırılması inkânsız bir kin dalgası gitgide kabarıyordu.

Hareket günü geldi. Mallarla yüklü katırlar üçbeş uşağın idaresinde uzaklaştılar. Tüccar ve baş yardımcısı, en güzel hayvanlara binmişler katırları takip ediyorlardı. Geride kalanlar onlara, bağırarak iyi yolculuklar dileğinde bulundular; onlar da neşe ile cevap verdiler. Gittikçe ilerleyerek gözden kayboldular. Tarşin de onlara bakanlar arasındaydı.

Aynı akşam zihninde hiçbir plân kuramadan, makine gibi, babasının evine yöneldi ve bir kaç gün yenilgesinden başka birşey düşünmeden yürüdü. Bitkin bir halde ateş içinde, nihayet baba evine vardı. Şiddetli bir hümma içinde yatağa düştü.

Ertesi gün kendini kaybetmişti; kız kardeşinin kendine verdiği bir yudum çayı güçlkle içebildi. Evdekiler boş yere ona biraz bir şey yedirmeye çalıştılar. Onlara bakıyor, fakat onları görmüyordu. Bu hal üç gün sürdü sonunda, gece vakti, öldü.

Ölünün yanında dua okumaları adet

olan iki lama çağırıldı. Memleket çorak olduğu için ölüyü yakmaya imkân yoktu. Adete göre ölüyü rogyapalara teslim ettiler. Bu şahıslar ölüyü parçalıyor, etlerini yabani kuşların yemesi için dağlara bırakıyorlar, civardaki aç akbabalar da kısa bir zamanda yalnız kemikleri ortada bırakıyorlardı. Birkaç gün sonra kemikler toplanıyor toz edilip killi toprağa karıştırılıyor ve aileye teslim ediliyordu.

Vak'anın arkasını hikâye etmekten ziyade kahramanının ağzından nakletmeyi daha faydalı buluyoruz.

«Sarhoştum, muhakkak, bunu hissediyordum. Arkadaşlarla beraber ara sıra içtiğim için bu hissin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Fakat o gün ağzıma bir damla içki bile koymamıştım. Bununla beraber sarhoştum. Bana sallanıyordum gibi geliyordu. Bu his asla beni bırakmıyordu.

Sonra hafif bir şok hissettim. Sallantı durdu. Ötesini hatırlamıyorum. Sonradan, kardeşimi düşündüğümü hatırlıyorum. Onu Tüccarın yanında, gururla uzaklaşırken gördüm. Lhasa'ya doğru ilerliyorlardı.

Kervan acaba şimdi nereye gelmiş olmalıydı? Zihnimden aradan geçen günleri hesaplamaya koyuldum. Bunu bir türlü başaramıyordum. Bununla beraber Lhasa'ya erişmeden onlara yetişeceğimi ümit ediyordum.

Yatmış mı idim, oturuyor mu idim? Hiç bilmiyorum. Fakat birden kendimi Lhasa yolu üzerinde gördüm. Sür'atle ilerliyordum. Yapmakta olduğum hareket yürümek mi idi? Bilmiyorum. Kervana yetiştim. Çok sarp bir yerde ilerliyorlardı. Taşlık dar bir patikada katırlar tek sıra halinde yol almaktaydılar. Kardeşimi arkada gördüm, üzerinde ken-

disine patronun verdiği güzel elbise vardı.

Oh! Lhasa'da rastladığı tüccarlar arasında iyi bir sükse yapacaktı. Bundan sonra ona «kushog tsongpa = Tüccar bey» daha sonra da «kushog tsongpan = Tüccar başı» diyeceklerdi. Ben onun yerinde olabilirdim. Halbuki ben bir rençber olabilecektim. O benim şansımı çalmıştı.

Onun nasıl da tam arkasında bulunabildim? Nasıl da elime o ucu demirli, hacıların kullandığı uzun sopadan geçti, bilmiyorum. Sopayı kaldırarak bütün gücümle kardeşimin sırtına iki defa indirdim. Düştü... Onu öldürmüştüm. Ona acı-mıyordum, fakat korkuyordum... Bir cinayet işlemiştim.

O zaman nasıl oldu bilmiyorum; kendimi çıplak gördüm. Bu, acayip bir şeydi. Nasıl oluyordu da babamın evi yerine toprağa uzanmıştım?

Seneler sonra Tarşın, kayaların arasında, çıplak yere uzanıp yattığını ve akbabaların kendisini parçalamak üzere etrafında beklediklerini hiç unutmamıştır. Bu halin nasıl meydana geldiğini bilemiyordu. Fakat bundan sonra olanları en ufak teferruatına kadar hatırlamaktaydı.

Çifliğe dönmüş ve Ro lang! Ro lang nidalarıyla karşılanmıştı. Tibetliler bazan şeytanların ölümlerini vücuduna girerek dolaştıklarına inanırlar. Ro long da «canlanan ölü» demektir. Bu şeytanlardan çok korkulur. Böyle bir tehlikeyi önlemek içindir ki ölümleri parçalarlar veya yakarlar.

Kendinden korkan ahali, üzerine taşlar atıyordu, ocaklardan çekilip çıkarılmış yanan odunlarla onu «zararsız hale getirmeğe» çalışıyorlardı.

(Devamı 38. Sayfada)

ASTROLOJİ —

Astrolojinin asıl temeli yıldızların, güneşin ve ay'ın insanlar üzerinde bir tesire sahip oldukları fikrine dayanır. Ay'ın ruhsal dengemize, güneşin ise zihinsel faaliyetimize tesir ettiğine öteden beri ihtimal verilmektedir. Astroloji, yıldızların durumuna bakarak gelecek hakkında bir takım kehanetlerde bulunmaktadır. Dikkat çekici olan diğer bir yön de kâinat ile insanlar arasındaki benzerliktir. Atom yapısının derinlerine indikçe bu benzerlik daha ziyade artmaktadır.

İnsan vücudunun da, gök cisimleri gibi, kendine mahsus şuaları vardır. Sempatî ile antipatî bu yüzden hasıl olabilir. Astroloji bilimini Aristo tabii bilimler koluna; Farabi ve İbni Haldun matematik bilimlerden olan astronomiye sokarlar. Astrolojide esaslı olan, dünyanın güneş etrafında dönerken dolaştığı kuşağın karşısında bulunan on iki yıldız takımı «burç» dur. Bu burçlardan her birinin insanlar üzerinde değişik tesirleri vardır. Her burç'ta doğanların doğdukları burçların etkileri altında kaldıklarına inanılır. Yıldız falına bakan «müneccim» ise burçları ve sabit parlak yıldızları gözönüne alarak, bilinmesi istenen olayın geçtiği anda, o yerdeki gök parçasında bulunan yıldızların şeklini çizer, bunlar arasındaki münasebetlere bakarak gelecek hakkında bir takım kehanetler yürütür.

AVARELİK —

Avare ruhların içinde buldukları hal anlamına gelen bu spirit kelime, iki bedenleşme arasında ruhun vaziyetini açıklamak için kullanılır. Avarelik keli-

mesi asla aşağılık ve gerilik mânasına gelmez ruhlara için. Allan Kardec'e göre, birinci sınıf ve yüksek ruhlara hariç her sınıfta avare olan ruhlara rastlanır. Bu tip ruhlara olgunluklarına göre saadet veya ıstırap içinde olurlar. Bedensiz oluşları ıstıraplarının sebebini teşkil eder. Çünkü, bir evvelki hayatının hatalarını, bilgisiz davranışlarını bertaraf edecek, vicdanının sesini susturacak vasıtası yoktur. Avarelik bir nev'i «teşevvüş» anlamına gelir; fakat A. Kardec bunu böyle bilememiştir.

BEDENLENME :

La. : Incarnatio

Al. : Geburt (Tevellüt anlamına)

Fr. : Incarnation

İn. : Incarnation

Os. : Tecessüm, tecessüt, tevellüt.

Ruhların sonsuz tekâmül boyunca maddenin hususiyet ve kanunlarını öğrenmek, kendisine yaratılışında verilmiş olan bilginin tatbikatını yapmak ve kozmik âlemin âhenkli gidişine hizmet etmek için madde ile geçici olarak birleşmesidir ki, öz'den değil, dıştan'dır.

Ruhun bedenlenmesi maddenin bilinmeyen en ilkel tipinden, en yüksek ve seyyal tipine kadar uzanır. Cisim, bitki, hayvan ve insan gibi gittikçe mükemmelleşen bir seri takip ederek belirli bir bilgi ve ruhsal olgunluğa ulaşamaz. Zira kapalı bir şuurla tatbikatı yapılmayan bilgi ruha kemâl vermez.

Enkarne olmak özellikle bedene girmek anlamına gelirse de, ayrıca bir fikre ve imaja derin şekilde gömülmek de seyyal bir bedenlenmedir. Perispiritual bedenlenme yoluyla insanlar gayri şuuri olarak üstün ve doğru bilgiler edinmektedir.

BİLOKASYON :

Bu deyim seyrek kullanılan ve çift bedenlenme, ikileşme, çift görünme anlamına gelir. Seyyalevi ikileşme (dédoublement fluide) denilen çok şekilli olayları birleştiren ve din - bilim ile uğraşan batılı kimselerin kullandığı özel bir terim olan bilokasyonu dedublüman bahsinde inceliyeceğiz.

BİOAKTİNİZMA :

Emil Boirac tarafından icat edilen bu terim latince iki asıldan gelir :

Bio : Hayat

Actiniquo : Canlı şua, kimyasal tesirli şua.

Boirac, türkçesi : «Hayat) - Kimyevi

sualanma» anlamına gelen bu uydurma terimi «Manyetik tesirler» karşılığı olarak kullanmıştır. Bu manyetik tesirleri olaylara iştirak edişlerindeki özelliklerine göre ayırmaktadır. Fizik tertipteki medyanamik olayların meydana gelişinde, canlı vücutlardan çıkan ve ruhun emri altında olan bir cevher rol sahibidir. Materyalizasyon olaylarında da müessir oldukları tesbit edilmiştir. Ektoplâzma ile manyetik tesirlerin karışımına verilmiş bir isim oluyor demektir.

BÜYÜ :

La. : Magia

Al. : Magie

Fr. : Magie

İn. : Magic

Os. : Sihir

Tü. : Bağı

Büyü, gizli metodlarla elde edilen ve olağan üstü kuvvetleri olan bir san'attır. Sihir, Eski İran rahiplerinin bilgeliğinin (Hakim'liğin) araştırılması yolunda kullandıkları eski bir metoddur. Maj (mage) kelimesi Zerdüşt dini rahiplerinin diğer bir adıdır. Sihir - büyü, en eski çağlarda Yunanistana girmiştir. Nitekim Heredot, cahil ve fakir yaşlı kadınların bu işle uğraştıklarını zikreder. Bunlar iyi ve kötü tesirli sihirler yapabiliyorlardı. Bazan sihir yerine zehir kullandıkları için kanunca yasak edilmiştir.

Mirabeau'ya göre sihir : Barbar ve cahil kavimlerde olduğu gibi, medenî topluluklarda da beşeri bir gaye uğruna çalışmak yerine olağan üstü hâdiseleri meydana getirmek yolunda bir gayret olarak ortaya çıkmıştır.

Onikinci asır Okültistlerinden Huges de Siant - Victor'a göre sihir beş esaslı kısma ayrılır :

I — KEHANET (Mantique)

a) Ölülerle haberleşme (Nécromancie)

b) Yer Cinleri ile gâipten haber alma (Géomancie)

c) Su Perileri ile gâipten haber alma (Hydromancie)

d) Hava Perileri ile gâipten haber alma (Aéromancie)

e) Ateş Perileri ile gâipten haber alma (Pyromancie)

II — MATEMATİK (Remil san'atı)

a) Bağırsak Falı (Aruspice)

Ölü hayvanların bağırsaklarına bakarak yapılan kehanet.

b) Kuş Falı (Augure)

Kuşların uçuşlarına göre kehanette bulunmak

c) Yıldız Falı (Horoscope)

III — EFSUN, SİHİR (Sortilége)

Büyücünün bir şahıs üzerindeki tesiri.

IV — GARİBE, MUCİZE (Prodige)

Tabiatın alışılmış akışına karşı bir tesirde bulunmak; ileride olacak büyük hâdiseleri haber verme.

V — MEŞ'UM TESİR (Maléfice)

Gizli ve tabiat - üstü vasıtalar kullanılarak insan, hayvan ve bitgilere yapılan kötü tesir. Üç kısma ayrılır :

a) Şeytanî Yakarma (Incantation démoniaque)

b) Ak Büyü (Magie Blanche yahut Théurgie)

c) Kara Büyü (Magie noire yahut Goétie)

Bu terim, şeytan ve geri ruhların yardımıyla yapılan kötü tesirleri ihtiva ettiği için, böyle «kara» sıfatı ile adlandırılmıştır. Ak Büyü ise, tabii vasıtalarla olağan - üstü ve hayret uyandırıcı hâdiseler meydana getirmek san'atıdır.

EN İYİ HİZMET

ve TAM EMNİYET

ANKARA GÜNEŞ

Umumi Nakliyat A.Ş. de

Her Türlü Kara, Deniz, Hava
ve Beynelmillel Nakliyat, Güm-
lülkleme, Antrepo işleri.

Umum Müdürlük - İstanbul

Telefon : 22 45 90

(RUH 191)

SPIRİTİZMA

dersleri

Spiritizma deneylerine girişecek olan kimselerin, şu ve bu derece ve vasıfta, içine düşecekleri bir durum vardır: **OBSESYON**. Bu kelime bugün, eski anlamına göre, oldukça geniş bir mânâ ve önem kazanmıştır. Bilinen ilmi tâbiriyle obsesyon yahut **TASALLUT**, basit olarak, bedensiz bir ruhun bedenli bir ruh üzerinde geçici veya o hayat için devamlı hâkimiyet kurmasıdır. Şunu da gözden uzak tutmalıdır ki, tasallût hâdisesi sadece bir bedenli ile bir bedensiz arasında değil, iki bedenli ve iki bedensiz arasında da meydana gelebilir. Fakat bizim için önemli olan husus bilhassa medyonların ve bazan da operatörlerin başına gelen, bedensiz - bedenli münasebetinden doğan obsesyondur.

Yazan: Ergün **ARIKDAL**

OBSESYONUN SEBEPLERİ :

Obsesyonun sebepleri neler olabilir? Bu soruya gereği gibi cevap verilmek varlıkların bütün sırrına vakıf olmak demektir ki, bizler için bu imkânsızdır. Fakat, buna rağmen, yapılan deney ve gözlemlerden elde edilen neticeleri sırayla gözden geçirelim :

- a) Bedensiz ruhun içinde bulunduğu ıstıraplı hal ve bundan kurtulmak isteği;
- b) Teşevvüş ve maddî ihtiyaçların hasıl ettiği ihtiras ve hırsın tahrikleri;
- c) Şahsî kanaat ve fikirlerini dinletmek ve kabul ettirmek gibi tahakküm fikrine sahip varlıkların devamlı tesirleri;
- d) Medyom veya deneycinin bilgisiz, dogmatik, mutaassıp oluşları;
- e) Zihni yapısı ve psikolojik dengesi yerinde olmayan zayıf şahsiyetli kimselerin dış tesirlere karşı dirençsiz olmaları;
- f) Ruhsal konularda bilgi ve görgüye sahip olmayan heveskârların deneylere girişmeleri;
- g) Medyom ve operatörün, bilgi ve görgüsüzlükten dolayı, cesaretlerini kaybetmeleri, korku ve paniğe kapılmaları;
- h) Medyomluğa yeni başlamış kimselerin aşırı tecessüs ve yeni şeyler öğrenmek hevesleri, telâş ve acelecilikleri;
- i) Dalgınlık, yorgunluk, teessür, sevinç, sabit fikirlilik, hastalık komaları, ipnoz halleri v.s. gibi psikofizyolojik gevşeme ve zihni kontrolün zayıflaması anları;

i) Dalgınlık, yorgunluk, teessür, sevinç, sabit fikirlilik, hastalık komaları, ipnoz halleri v.s. gibi psikofizyolojik gevşeme ve zihni kontrolün zayıflaması anları;

j) Nihayet, tekâmülün bir zarureti ve yapılan «istikli fiillerin» neticesi olarak üstün İdareci Varlıkların sevk ve idare ettikleri «maksatlı obsesyonlar.»

Yukarıda sıralamağa çalıştığımız sebepler noksandır; fakat, genel olarak, bizlerin dikkat nazarımıza çarpan obsesyon amilleri bunlardır denebilir. Spiritüalizmanın derinliklerine indikçe çok daha ince ayrıntıların gözlemine yapmak mümkün olabilir ve bu suretle de obsesyonun oluş sebeplerini daha teferruatlı hale getirmiş oluruz.

Şimdi, obsedör (tasallut eden ruh) varlığın durumunu, psikolojisini, çevresiyle olan ilgisini incelemeğe çalışalım:

OBSEDÖRÜN DURUMU :

Ruhun ıstıraplı hali, onu insaf merhamet, hakkaniyet... gibi duygu ve yeteneklerden uzaklaştırarak kinci ve eziyet edici hale getirir. Yer yüzünde de umumiyetle böyle değil midir? Birçok kimseler sıhhatli, sağlam, bilgili, zengin kimseleri kıskanır ve onların kendileri gibi olmasını ister. Bilhassa hasta kimselerde sağlamlara karşı haset vardır. Etraflarında hasta görmek onlara teselli verir. İşte bu hal ıstırap çeken bir ruhta da kendini gösterir. Kendisi gibi ıstırap çeken kimseleri etraflarında görmek onun ıstırabını hafifleteceği inancındadır. Bu yüzden kendi azaplı yoluna birçok kimsenin katılmasını ister. Onlar aldatici bir duygu içindedirler. Başkalarını mes'ut kabul ederler ve üzerlerine saldırmak için fırsat kollarlar. Kendilerine çekerek azaplarına ortak ararlar. Obsedör şaşkın ve maddi ihtiyaçlarını tatmin etmek mecburiyetindedir.

Hezeyanlı, saçma, sinsisi ve kurnaz; ve hattâ bilgince konuşur. Hele karşısında toy ve inangaç birinin bulunduğunu hissedince şiddetli ihtiyaçlardan mütevellid itilişlerle bilirdilmez söz edecektir. Obsede'nin (Tasalluta uğrayan kimse) sabit ve kararlı bir kanaati olmadığından, bütün bu saçma sözleri kabul edince yavaş yavaş o ruha bağlanmağa başlar. Netice ise obsesyona yol açar. Yeniden bir tarif yapmak gerekirse obsesyon: Basit, görgüsüz, ve tecrübesiz bir ruhun bir insana devamlı bir şekilde tahakküm etmesi halini ifade eder. Bu tarif bayağı bir obsedörün tasviridir. Bunların içinde zeki, kurnaz, bilgili, sinsisi, hain tabiatlı dalkavuk görünüşlü, inatçı, mücadeleci, ceberrut mizaçlı olanları da vardır ki, işte asıl zorlukları bunlar çıkarırlar. Medyom ve operatörün zayıf noktalarını nişanlayarak faaliyete geçerler.

Geri ruhların (içinde buldukları ruh halinden dolayı geri) avları kendileriyle aynı duyguları taşıyan bedenlilerdir. Genel Sempat Kanununun imkânlarından istifade ederek dünyada bu işe elverişli medyom yahut hassas bir insanı yakaladılar mı, ona dört elle sarılırlar. Eğer medyom bu parazit varlığa kapısını açarsa, o da hemen içeri dalar ve yerleşecek zemin arar. Bu suretle, ruhsal bir kaynaşma ve anlaşma ikisi arasında sıkı bir münasebet kurar. Obsesyon alenen zuhur eder. Alenen diyoruz; o zira bu tesirler sinsice daha evvelerden başlamış, alıştıra alıştıra, mukavemeti ve akli selimi kıra kıra bu son hale gelmiştir.

(Devamı gelecek sayıda)

RUH ve MADDE

3 üncü CİLDİ Çıkmıştır

Fiati : 25.— T.L.

Ödemeli gönderilir.

1 inci ve 2 nci ciltlerin mevcudu azalmıştır.

Sipariş adresi : Ruh ve Madde. P. K. - 1157 - İstanbul.

Kitapçılar için sipariş adresi : Ferhan Bozkurt Şti. Ankara Cad. - İstanbul

Röportaj

Türkiye Parapsikoloji Kurumu ile memleketimizde Spiritüalizma'nın yüksek hakikatlarının daha ziyade gelişme ve faydalı olma yolunda olacağı kanısındayız.

Duvarları, içi çeşitli kitaplar dolu raflarla çevrili küçük bir odadayız. Samimi ve sıcak bir muhit. Henüz birkaç aylık geçmişi olan Türkiye Parapsikoloji Kurumu'nu kardeş ve aynı zamanda müşterek ideale bağlı insanlar kurdular. Deneysel Spiritüalizmada, bilhassa Türkiye'deki yayılmasında, kendilerine düşen vazifeyi yapagelen ve yapmağa çalışacak olan kimseler.

T. Parapsikoloji Kurumu İdare Kurulu Başkanı Dr. Sevil Akay'a ilk sorumuz şu oldu :

«— Önce, Cemiyetimiz adına başarılar dileriz. Bu Kurumu meydana getirirken ne gibi şeyler düşündünüz? Dayandığınız prensipler nelerdi? Bir ikinci cemiyet kurarken duyduğunuz sevince iştirak ettiğimize göre, bunları nedenleriyle bize de intikal ettirir misiniz?»

«— Evvelâ bu asil ve güzel jestinize kendim ve arkadaşlarım namına teşekkür ederim. Parapsikoloji, bazı kimsele rin zannettiği gibi, tamamen spiritüalizmaya aykırı yahut da onu maddeci bir yönden tetkik eden bir branş değildir. Bu konuyu (parapsikolojiyi) bir spiritin ele alarak dirije etmesini daha çok uygun buldum. İpnotik ve manyetik vetireleri de tetkik mevzuuna alarak bu branşı maddeci ellere bırakmamak daha yerinde olacaktı. Bilhassa, bizim düşünce ve akidelerimizin selâmeti bakımından. Parapsikoloji, benini düşünceme göre, materyalist değildir. Parapsikolojiye ipnotizma, manyetizma ve hattâ teozofiyi de almak mümkündür.»

İkinci sualimiz :

«— Kurumunuzun çalışma sistenii ve üzerinde çalışmakta olduğu konular nelerdir? Oldu.»

«— Kurumumuz 1963 yılında kuruldu henüz. Fakat benim ruhi mevzular üzerindeki çalışmalarını 1950 ye, hattâ Dr. Bedri Ruhselman ile çok eskilere kadar gider. Bu arada, şahsen tecrübe ettiğim birçok mevzular olmuştur. İpnotik uykunun çeşitli devrelerine giriş ve çıkışlar ve takip ettiği yollar hakkında etüdlerim vardır. Ayrıca ipnotik yolla sağlanan anesteziyle üç defa boğaz ameliya-

tı yaptım ve bu işin gerçekliğini göstermeğe çalıştım. Bu tecrübeyi, Amerikan Hastanesinde, 150 den fazla kimse karşısında yapmıştım. Laparotomi ve dış çıkarına ameliyatları dünyanın her tarafında yapılmaktadır. Boğz ameliyatları ise laparatomiden (karın açma) de daha değişik ve çeşitli arzeder. Zira, ağız içinde refleksler çok derin uykuya götürülmedikçe ortadan kalkmazlar.

Şarm devresinde (sun'î uykunun ilk devresi) pekâlâ karın yahut kafa ameliyatı yapılabilirdiği halde, boğaz ameliyatları için uyurgezerlik ve hattâ kateleptik uyku devresine kadar inmek gerekir. Elde ettiğim bu neticeleri Beynelmülel Spiritüalist Federasyona, Amerika, Meksika ve Arjantin'deki dostlarıma bildirdim. Faaliyetimizi bu deneyleri yayınlayan gazeteleri göndermek suretiyle gösterdik. Hattâ bir Meksika gazetesi bunları yayınladı.»

Parapsikoloji Kurumu'nun halihazırdaki programı ve bunun ne dereceye kadar tatbik edildiğine dair sorunuza karşılık,

Dr. S. Akay :

«— Simdiye kadar biz kendi aramızda, kendi imkânlarımız dahilinde çalışmalar yapıyorduk. Çokca çıkan fırsatlara bağlı kalıyordu bu çalışmalar.

T. Parapsikoloji Kurumu dahili nizamname ve çalışma programı üzerinde çalışılmaktadır. Bu programları ve kuruluş amacımızı bütün arkadaşlarımıza memleketin içinde ve dışında bulunan dostlarımıza bir sirküler halinde bildirmeği düşünüyoruz.» dedi.

T. Parapsikoloji Kurumu kurucusu ve sözcüsü Dr. Sevil Akay'ın diğer sözlerinden bahsetmeden evvel, kendilerine eski bir cemiyet olarak sonsuz başarılar, yılmaz güç ve çaba'lar temenni ederiz.

T. Parapsikoloji Kurumu Kurucuları şu zevattan müteşekkildir.

Dr. Sevil Akay
Hikmet Omay
Raif Serin
Ziya Uras
Muhsin Demir.

Muhtelif enkarnasyonları boyunca varlıkların edindikleri bilgiler onların derin şuurlarına mal olur. İşte o zaman şu veya bu sebeple bazı bilgiler bağlı şuura (beyin şuuru-na) akseder ve o hayatında bu bilgilerin ihata ettiği hâdiselerle karşılaşmamış olan kimse onları müphem bir şekilde hatırlar. Dolayısıyla renkarnasyon fikrini de sezebilir.

İnsanlar, çoğu zaman «reenkarnasyon» gerçeğini sezmeyle beraber, dünyanın medenî vasıtalarında yaşayan kimseler, bugünkü materyalist görüşün baskısı altında, bu fikrin saçma olduğuna kendilerini inandırmak zorunda kalırlar. Fakat bazı geri ve iptidai toplumların fertleri böyle bir baskıdan uzak oldukları için, bu toplumlarda renkarnasyon fikri yaygın bir hâle gelmiştir.

Meselâ Doğu Hint Adaları arasında bulunan Bali adası yerlileri bu inanca sahiptirler.

Bu inançları dolayısıyla cenaze merasimini bayram sayan yerliler, bu merasimde ağlamak, matem tutmak, teessüre kapılmak yerine şenlikler

yaparlar ve ölen şahıs namına sevinç duyarlar.

Bu merasimler o kadar masraflı olur ki orta halli aileler bu masrafları karşılayabilmek için yıllarca beklemeğe ve her şeyden kısıarak para biriktirmeye mecbur olurlar. Bu müddet içinde bu iş yapılmadı diye üzüntüden ve vicdan azâbından kendilerini kur taramazlar. Böyle fedakârlıklar yapamayacak aileler için başka bir çare vardır; o da bir zengin cenaze merasiminden istifade etmektir.

Ölü, yıkandıktan sonra vücudüne güzel kokular sürülür. Ruhu tekrar dünyaya gelirken seçeceği beden için sağlam ve sıhhatli olması için ölünün uzuvlarına işaretler konur.

Meselâ göz kapaklarının üzerine ayna, dişlerine bir çelik parçası bırakılır. Gaye, gelecek hayatta gözlerin ayna gibi parlak, dişlerin çelik gibi sağlam olmasını temin etmektir. Daha sonra ruhun bedeni kolaylıkla terkedebilmesi için, ölünün ağzına bir bambu kamışı sokulur. Bu ameliyeler bittikten sonra ölü, şarkılar söyliyerek gömülür.

Ali ERMAN

bali adası yerlilerinin reenkarnasyon inançları

OKÜLTİZM

(Geçen Sayıdan Devam)

Yazan : Suat TAHSUĞ

1941 yılında Jules Boucher, Niclaus yayınevinde bir «Pratik maji el kitabı» neşrediyor.

Kendisi 19. asrın meşhur okültistlerinin, tâbir caizse, ruhunu çağırmıştır. Bunlar Stanislas de Guaita, Eliphas Levi, Papus'dür. Bugünkü tatbiki gizli ilimler için şöyle diyor:

Maji bütün dini akidelerden müstakildir. Ne hıristi-yandır, ne şeytancıdır. **Maji, insanın dünya ötesi bir plân-da tezahürüdür.** Boucher, âlemi üç ayrı plâna bölmekte-dir: Fizik, Astral ve Yüce plânlar. Bunlar insanın üç ayrı bedenine tekabül etmektedir: Fizik, astral bedenler ve ruh. Bu üç plân benzetme yoluyla dünya, ay ve güneşle temsil edilmiştir. Maji ancak astral plân üzerine tesir eder. Üstün plânda faaliyet (Théurgie) nin sahasına girer. Majist astral plâna, astral plân da fizik âleme tesir eder. Ve sözlerini şöyle bitiriyor: Bu üç plân birbiri üzerine sıralanmış değildir; birbirleri içine girift, daimi bir tesir alışverişi içindedirler.

Fransızca bir kelime olan **Okkült** lâfı gizli demektir. Okkült ilimler denilince **eski ananenin** (Tradition anti-que) devamını sağlayan esoteik doktrin anlaşılmalıdır.

Esoterik kelimesini yalnız müntesiplerince anlaşılabilir diye düşünmelidir. Meselâ bir mezhep, bir tarikat bütün bildiklerini herkese açıklamıyorsa esoterik'tir.

Bu gizli tutulan şeylerin açıklandığı mahdut kimsele-re de **inisiye** derler. Bu (sır) lara da aynı ilimlerde (arkan) adı verilmektedir. Târikatın mensup olmayanlara, yahut inisiye olmayanlara açıklanan kısmına da eksoterik de-nilmektedir.

Şu halde bu makalelerde anlatacaklarımız, gizli deni-len ilimlerin ne olduğudur. Ekseriya sihirbazlık, müneccimlik, normal üstü sayılan bir takım kudretlerin kullanılışı cinlerle, perilerle münasebet tarzında anlaşılabilir bu mevzu her zaman halkın merakını çekmiş, ekseriya da büyü-cü adı ile tanınan kimselerden korkulmuş, hattâ nefret edilmiş, asırlar boyunca orta çağda bir çok insan bu yüzden diri diri yakılmıştır.

Bizim burada anlatacaklarımız ne sihir, ne büyü ne simyagerlik, ve ne de cin ve perilerle konuşma tarzıdır. Makalelerin devamınca zihinlerden bu yöndeki tereddüt-ler silinecektir.

Eski ananenin devamı dedik: Bu eski anane nedir? Mevzumuzun en ehemmiyetli ve hayret uyandırıcı kısmı budur.

İnsanlar asırlar boyunca bir takım masal ve safsatalarla oyalanmışlardır. Bugün de bu masal ve safsatalara düşkünlük devam etmektedir. Bunun tek sebebi, insanların mücerret fikirleri çabuk kavrayamayışları, gözle görülen, elle tutulan fikirlere, maddi kalıplara olan düşkünlükleridir. Dikkat edilirse zaman zaman ortaya çıkan peygamberler, daima putperestliğe karşı koymuşlardır. Putperestlik şekle ve maddeye, donuk fikir ve kalıplarına bağlanmaktan başka nedir ki?

Bugün dahi basit anlayışlı kimseler için, mevcut dinler ve hattâ ilim böyle bir putperestlikten kendini kurtarmamıştır. Peki, putperestliğin zıddı olan gerçek fikirler nelerdir? Ve bunlar ne zamandır bilinmektedir? Burada en eski kaynaklar olan eski (mu) medeniyetinden ve (Atlantis) ten bahsetmeyeceğim? Ancak, yapabildiğim tetkikat şu neticeyi ortaya koymuştur: Biraz ilerde bütün (İnisiyasyon) ların esasları olarak göstereceğim gerçek fikirler her dinin, düşünüş sisteminin esasında vardır ve Milâttan binlerce sene evvel de biliniyordu.

Bu gerçekleri üç noktada toplayabiliriz :

1 — Tek tanrı fikri, 2 — Reenkarnasyon, 3 — Bunun neticesi olarak tekâmül.

İlerde görüleceği gibi batı âlemine ait inisiyasyonların temeli eski Mısır esoterizmine dayanır. Eski Mısırlıların dini inançlarının ne olduğunu, esoterik olmayan, bu yüzden daha kuvvetli bir delille, büyük Mısır tarihçisi Gaston Maspero da buluyoruz. Maspero eski imparatorluk zamanından beri Mısırın üstün esoterik teolojisinin Monotoist, yani tek tanrılı olduğunu bildirmektedir. En eski Hint ve Çin düşünüşleri de bu tek Tanrı fikrinden hareket etmişlerdir.

Filvaki Çinde (TAO) fikri, Hintte (JAİNİZM) dini ve (SANKUYA ve YOGA) ananelerinde açıkça bir tanrı fikri düşünülmemiş gibi görünmektedir. Bunu daha ziyade, mutlak olan tanrının anlaşılmasından ileri geldiğini kabul edebiliriz.

İlerde, imkân bulunduğu takdirde bütün Garp İnisiyasyonu ve Yahudi Teolojisinin esasını teşkil eden (Kabal, Cabale, Kabala) den bahsedildiği zaman, bu Tanrının erişilmezliği fikrinin, pek-

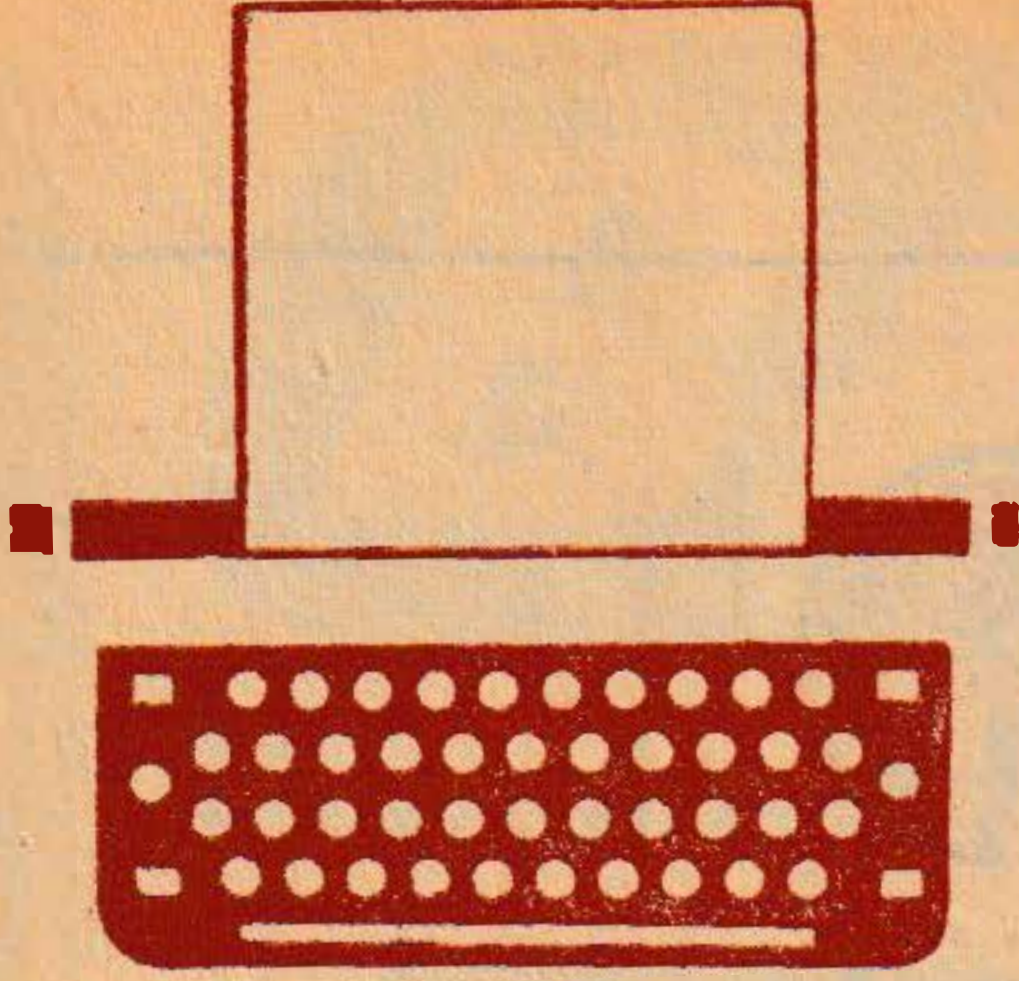
âlâ batı anlayışlarında da mevcut bulunduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Reenkarnasyon ve bunun zaruri bir neticesi olan bir tekâmül fikri içinde keyfiyet böyledir. Bu hususta, Ruh ve Madde mecmuasında kısım kısım nesrolunan «Dinlerde Reenkarnasyon Fikri» hakkındaki yazıyı okuyucularımıza tavsiye ederiz. Esas mevzulara geçmeden evvel İnisiyasyon üzerinde kısaca durmak isterim. Filvâki İnisiyasyon bir misalle anlatılacaktır. Fakat burada bu kelimelerin hakiki mânası üzerinde durmak icap ediyor. İnisiyasyon sadece bir takım gizli fikirlerin ağızdan ağıza nakli demek değildir.

Evvelâ kabiliyetli ve samimi oldukları anlaşılan namzetlere muhtelif metodlarla, aranılan gerçeklerin sadece lafzen naklinin mümkün olmadığı ve bunların alelâde his uzuvları ve normal zekâ ile anlaşılamayacağı anlatılıyor, şahıs kendi iç hayatına döndürülüyordu. Bu gerçekler, insanın kendi benliğinde sezip anlayabileceği gerçeklerdi. Ve ancak o zaman bir kıymet kazanabiliyorlardı. Bu şekilde namzet bilfiil, tecrübesini yaşayarak, bir ruhunun mevcut bulunduğunu bu ruhun çok geniş kabiliyetleri olduğunu, görülebilen miktarda başlangıç ve sonun ne olduğunu öğrenmiş oluyordu. Tanrının tekliğini, varlıkların Tanrı tarafından yaratıldığını ve muhtelif kuvvet derecelerinde olduklarını, ilerlemek için bir takım tecrübeler geçirmek mecburiyetinde olduklarını, nihayet; bazı inisiyasyonlarda (Yarı Tanrı = Demi Dieu) diye adlandırılan, yeniden reenkarnasyona tabi olmayan ve İlâhi Kanunların ifasında vazifeleri olan büyük varlıklar haline gelebileceğini öğreniyordu. Yüksek âlemlerin hazırlarını tadıyor, ondan sonra da vazifesinin, yeryüzünde hemcinslerinin tekâmülüne hizmet olduğunu bildiğinden yine maddi hayatın acı şartları arasına dönüyor, bu sefer yetiştiricilik vazifesini üzerine alıyordu. Böylece bir gurubun, bir mabedin, bir mezhebin, bir kavmin yol göstericisi, inisiyör, hierofant, adept oluyordu.

Böyle kimseler, dünyada sayılıdır. Hepsi bir lüzum üzerine gelmiş ve insanlık fikir tarihinde çok mühim işler başarmışlardır. Bunlardan bir kaçının ismini misal olarak veriyoruz; Rama, Musa, Orphée, Pythagore, Buddha, İsa.

(Devamı var)

Okuyuculara CEVAPLAR

**SAYIN TACİ MEHMET
TÜRKÜM - ADANA :**

Kendinizde tezahür eden olaylar gerçekten çok ilgi çekici. Bunların bir kısmı hazın organlarımızın düzenli çalışmadıklarından ileri gelebilir. Vücudunuza ağırlık basması, bir takım sesler işitmeniz, zihninizde oparlörle hitap ediliyormuş gibi seslerin hâsıl olması tetkike muhtaç şeylerdir. Muhtemeldir ki, sizde pek de düzenli olmayan medyomluk gelişmektedir. Fakat kendinizi bir işe bilgisizce terkeder-seniz oldukça vahim durumlarla karşılaşmanız mümkün. En basit deyimle, sizi mütemadiyen işleyen bu geri durumlu ruhların hâkimiyeti altına girerek, obsesyon'a yakalanmanız ihtimal dahilindedir. Size yapabileceğimiz tavsiye : kendinizi bu işten çekiniz. Böyle halleri eğlenceli bulmak ve böylece yeni bir meşgale elde ettiğini sanmak, sonu karanlık olan âkıbetlere götürür insanı. RUH ve MADDE'yi geçmiş sayılardan itibaren okuyarak

obsesyon ve ruhlar hakkında bilginizi artırınız.

Bu türlü tehlikelerden korunmanın bir yolu da, ALLAH'a ve Yüksek Ruhlar'a çok samimi dua ederek onlardan sizi korumalarını istenektir. Sizi rahatsız eden bu geri varlıkları reddedin ve yüksek bilgiye ulaşmak için cehit gösterin. Bu tavsiyelerimizi yerine getirdikten sonra, lütfen, bize durumunuz hakkında malûnat veriniz. Selâm ve sevgiler.

**SAYIN ÇETİN
ŞENGÜNLÜ - EDİRNE**

«Şubat sayısında mecmuanızın çok güzel ve değişik bir şekilde çıktığını. Ruh ve Madde dergisinin Yeni İdare Heyeti'nin mecmuayı eskiye göre daha orjinal bir bilgi şekliyle getirmesini memnuniyetle gördüm.

Tahmin ederim ki, bütün okuyucularınızda benimle aynı fikirdedir. Okuyucularımızın ruhen size bağlılıkları, dünyanın en değerli maddiyatından daha kıymetlidir.»

Bütün okuyucularımıza ve yukarda okunduğu gi-

bi, mektubunuzdan parçalar aldığım size, Cemiyetimiz adına teşekkür ederiz. En ufak bir karşılık beklemeden, inandığımız konuyu sizlere anlatmak ve bildirmek vazifemizdir. Bu yolda bizlere düşen her türlü yardım ve bilgiyi, sizlere açık şekilde bildirmek bizlerin en büyük zevkidir. Daima en iyiye ve ilmi olanına hep beraber gidiyoruz. Gideceğiz. Siz okuyucularınızın istekleri bizlerin istekleri demektir.

Şimdi sorularınızın cevaplarına geçelim :

1. «Kıyamete yakın dinsizlik artacak, Allahı tanımayanlar çoğalacaktır» sözünü, bahsettiğiniz Peygamberin söyleyip söylemediğini kesin olarak bilmiyoruz. Bizim görüş noktamıza gelince :

Ruhlar her dünyaya gelişlerinde biraz daha olgunlaşmış olurlar. Bu itibarla insanlığı atisi pek felâketli değildir. Elbette ki realite değişikliğine uğrarken bir takım teşevvüslü hallere düşmek zaruridir. Fakat insan, so

nunda ilâhî nizama uyarak üstün durumlar elde edecektir.

2. Kıyamet gününde dirilirken, reenkarnasyon hakikati gözönüne alındıkta, hangi bedenimizle dirileceğiz, diye sorarak, «... daha evvel hesap verip sıkıntı çekmiş şekildeki ruha ait bedenın kıyamette canlanmasına lüzum yoktur» şeklinde de

fikrinizi beyan ediyorsunuz.

Dostum, spiritizma hakikatleri ile dinî hakikatleri karşılıklı olarak incelemek hatalıdır. Bunlar, her ikisi de, ayrı ayrı yollarda ilerleyen İlâhî Tekâmül Yollarıdır. Mukaddes kitapları çok iyi okumak, görünen ve kolay anlaşılabilir mânâlarından ziyade, kelimelerin derin anlam-

larına girerek sembollerini çözmek gereklidir. Bu kitaplarda her şey açıkça söylenmemiştir. Bir takım sözleri elimizde bulunan kapalı mânalı kelimelerle ifade edilmiştir. Söylenen her türlü bilgilerle tafsire tâbi tutmak ve bize en makûl gelenini kabul etmek doğru olanıdır. Sevgi ve Başarı dileklerimizle.

Türkiye Garanti Bankası A.Ş.

KURULUŞU : 1946

SERMAYESİ : 20.000.000.— LİRA

HER NEVİ DAHİLİ VE HARİCİ BANKA MUAMELÂTINDA
SÜR'AT, KOLAYLIK VE EMNİYET

Umum Müdürlük Telgraf adresi : GARUM

Şubelerin Telgraf adresi : GARANBANK

Yurt içinde 51 Şube

DÜNYANIN HER YERİNDE MUHABİRLERİ VARDIR.

Tasarrufu teşvik plânında zengin ve

Çeşitli ikramiyeler

TÜRKİYE GARANTİ BANKASI A.Ş.

PARANIZIN, İŞİNİZİN, İSTİKBALİNİZİN GARANTİSİDİR.

celse Tetkikleri

MESHUR ÂLİM
ALBERT EİNSTEİN :
«TANRI ZAR ATMAZ»
DEMİŞTİ.

ŞANS HAKKINDA

Semanın asaletini bizlere bilgileriyle tanıtan ve orada kendimizi seyretmeği öğreten «Ruh Dost'umuz» 9 Ağustos 1957'deki celsesinin sonunda sorulan şu soruya şöyle cevap vermişti :

— Başarıyı şansla izah kabil midir? Bize şans hakkında izah vermenizi rica ederiz.

— «Şans siz insanların peşinden koştuğu ve çok kere onu bulamayınca isyan ettiğiniz bir mefhum (kavram), hem de mevhum (kuruntu) dur. İkisi de doğrudur. Siz elinizde olup da şansınızı tayin eden faktörleri ve durumları az çok bizim gibi görmek kabiliyetinde olsaydınız, belki de ona gülüp geçecektiniz. Bilâkis, size karşı, sizin lisanınızla ifade edilemeyecek kadar yüksek hisler duymaktayız. Fakat sizin içinde bulunduğunuz realiteleriniz bu gibi hususlara büyük bir ehemmiyet atfetmenizi icap ettiriyor.»

«Sizin dünyadaki şansınız, sizin için bir zerre dahi olamayan dünya hayatınızın ufku gerisinde bekleyen saadetler yanında ne kadar sönük kalır. Siz kendi durumunuzu tam mânasıyla tahlil edip size arız olan hâdiseleri his ve nefsanîyetinizin tesirlerinden uzak objektif bir gözle tetkik edebilmek kudretine haiz olabilseydiniz (bu duruma isterseniz erişebilirsiniz) sizin için şans diye bir şey mevzuu bahs olmayacaktı. Zevkleri, ıstırapları, hoş ve nahoş halleri yaratan: ancak içinde bulunduğunuz realitenin icaplarıdır.»

«İşte dostum, hâdiseler karşısında üstün ruh haletinizi kullanmak suretiyle maddeye hâkimiyetiniz dünyadan itibaren başlar. Artık sizler için ilerlediğiniz nisbette, bütün bu hususlar yavaş yavaş kaybolmağa ve âdeta birer çocuk

oyuncağı haline gelmeğe başlar. Siz şansın değerini bizim gözümüzle elbetteki göremezsiniz. Bizim için bir insanın dünyevî hayatındaki şansı ancak onun tekâmülünün icap ettirdiği eprövlere sağlayabilmesi için sade bir vasıta; sadece bir vasıta. Ve belki de bir talih-siz adam son derece şanslı birine nazaran çok daha büyük mazhariyetlere ve şahikalara ulaşmağa hak kazanmıştır. Sizin dünyada çektiğiniz ıstırap ve sızlanmaların geçmiş hayatlarındaki hatalarınızın bir mahsusü değildir. Ancak ve ancak sizin ezelden ebede doğru gidecek olan tekâmülünüzün madde âleminde tezahür eden şaşmaz neticesidir.

Bu mevzuda söyleyeceğim bu kadar. Bu akşamki konuşmamı burada kesiyorum; bir daha ki celsede sizi ve başka arkadaşları daha çok hazırlıklı görme ümidi ile şimdilik ayrılıyorum. Allahaismarladık.»

* * *

Yukarıda son kısmını takdim ettiğimiz tebliği tahlile tâbi tutarsak bizlere, bizlerin zaman, zaman içine düştüğümüz karamsar düşüncelerin ve isyanların neden ileri geldiğini anlattığını görebiliriz.

Ruh Dost'umuzun öncelikle açığa çalıştığı husus «şans» kelimesinin insan zihninde aldığı şekil oluyor. Önce, bir kavramla (mefhum) karşıkarşıyayız: Şans. Esasında olayların şu veya bu tarzda yanyana gelerek, bizlerin tasavvurlarımıza uygunluk arzetmesi demektir, diyebiliriz. Demek ki, iki unsurun — olay ve tasavvurun — birbirine uygun olması neticesinde bizler, eşya üzerinde kısmen hâkimiyet kurabiliriz ki, bu suretle umulmadık zamanlarda birbirine âhenkle bağlanan olaylardan istifade etmiş oluruz, yahut onların bu âhenkli ta-

kip edişlerinin müsait aralıklarında mekâna sahip oluruz. Öyleyse şans dediğimiz kavram, aslında tamamen tasavvurumuzun ve çıkarımızın hasıl ettiği bir mevhum (kuruntu) olmuş olmuyor mu? Kendimize ve içinde bulunduğumuz halere, gene kendimizece vardığımız bir değer ölçüsü nisbetinde, uygun gelen olaylar zinciri ile karşılaşınca (daima az cehit sarfetmeyi sevdiğimizi unutmamalıyım) buna bir isim vermek ihtiyacını duyarız. Bu isim şüphesiz şans olacaktır.

Mademki vasat bir zekânın kendisinde bu kavram aslında mevcut değildir; öyleyse neden böyle bir kelimenin uydurulmasına ihtiyaç duyulmuştur? Bu türlü yeni kavramlar bulmak önce, olmaktadır bir olayı belirlemek, sonra da içinde bulunduğumuz realitenin (tabiatı belli bir açıdan görme kabiliyeti) sonucudur. Etrafımızda olup biten şeylerin % 99 unun bizlerce sebepleri ve meydana getireceği neticeleri bilinemez halindedir. Zira olayları seri şekilde ve dinamik olarak takip edecek ne bilgimiz vardır, ne de bu bilgiyi bize bu bilgiyi bol bol veren tabiatı «idrakli gözleme» kabiliyetimiz. Bu halimiz bir enkarnasyon zaruretidir. Dar şuurumuzun hasıl ettiği kısır muhakemeden ileri gelir.

Buna rağmen, realitemizin icabı olarak, hissi durumlar, zihni gevşeklik ve «kolayca elde etmek meylî» bizlerin yakasını bırakmadığından bir nev'i sessiz isyan ve küskünlük olan «şans» kavramına sığınmakla teselli bulmağa çalışırız.

* * *

Öyleyse şans kavramından ne anlamalıyız ki, bize daha yararlı olsun ve açıklık kazandırsın? Bedenlenmek, kısaca, ruhun madde âleminde onun kanunlarını öğrenmek ve ona hâkim olmak demektir. Bu türlü öğrenim ise ruhun gücünü arttırır ve neticede hâdiselere hâkim olmağa başlar. Öğrenimin belli başlı metoduna gelince çeşitli kademe ve değerlerde «imtihanlar»dır. İşte şans, asıl anlamıyla, olgunluğu temin etmek yolunda bizlere verilen imtihan fırsatıdır. Bazan ummadığımız ve hattâ hak etmediğimiz zamanlarda bir takım kolaylıklarla karşılaşıyorsak, bu ancak, ulaşılan bir liyakatten dolayı, yeni imtihanlara sür'atle girmemizi sağlamak içindir.

Yukarıdan alınan çeşitli tebligat bizlere şunları da öğretmektedir.

Yaşayış anlarında ıstıraplı ve kederli zamanları çokça olan varlıklar diğerlerine nazaran tekâmül etmek şansına (imkânlarına anlamına) sahiptirler. Zira onlar sabırlı ve cehitli bir mücadele içinde kalarak, olayları kendi lehlerine çevirmek gayretini gösterebilirlerse, elde edecekleri mertebeler pek değerli olacaktır. Çünkü ıstırap, ruhun parlamasını temin eden manevi bir törpü ve silicidir. Birçoklarımızın düşündüğü gibi, ıstıraplı bir hayat içinde yaşamak, kesin olarak geçmiş hayatlarda işlenen bir kusurun, günahın neticesi değildir. Evet bu da vardır; fakat asıl sebep değildir. Daha önceleri de bahsedildiği gibi, madde bizlere sırlarını verirken bizleri bilgili hale getirirken karşılığında ıstırap vermek karakterine sahiptir. Yani, kısaca, madde içinde tecrübelerin istikametlenişi ve verimli oluşu bizim şu veya bu türlü ıstırap çekmemizle gerçekleşebilmektedir.

Öyleyse, muhterem dostlar, şans dediğimiz kavram noksan bir bilgi ve görgünün hasıl ettiği yanlış bir teşhistir olmuş olur. Asıl şans, bizlerin bir bedene sahip olarak, hamlığımızı gidermek için yaşamamızdır. Bunun kıymetini ve hakkını teslim edebildiğimiz müddetçe yüksek ilham ve yardımlara hak kazanır, bir takım kolaylıklarla karşılaşırız. İşte bu anlamda bir şans kavramına ulaşmak bizlere yücelik verecektir; yoksa basit ihtiras ve küçük arzuların gerçekleşmesinde gösterdiğimiz bücür gayretler değil. Yılmamak, küsmemek, bıkmamak; bunların bulunmadığı bir zihinde sabırlı bir cehit, azimli bir rıza vardır ve şans kavramına yer yoktur.

RÜYASINDA KARDEŞİNİ ÖLDÜRDÜĞÜNÜ GÖRDÜ.

(Baştarafı 21. Sayfada)

İstediği kadar derdini anlatmaya çalışsın onu dinleyen yoktu. O artık bir «deslog» hortlak olmuştu.

Tarşin bu şahıslara dert anlatamayaacağını anlayınca oradan kaçmış. civardan geçen bir kervanı, haydutlar tarafından soyulduğuna ikn edebilmisti. Tibette bu kabil soygunculuk olayları olağan sayıldığından onlar da kolayca inanmışlar ve Tarşini giyindirip barındırmışlardı.

İşin en enteresan tarafı, Tarşinin kendini toplayıp bir iş tuttuktan sonra yaptığı tahkikat sonucunda, kardeşinin kervanla giderken, kendisini gördüğü ve sopayla vurduğunu sandığı yerde düşüp ölmüş olmasıydı. Kendisini seneler sonra gören bu vak'anın nakledicisi, kardeşini öldürmüş olmanın azabı içinde bulmuştu. Kendisi bu olaya şercek bir olayla hiçbir tark gözetmeksizin inanıyordu.

Gelelim bu hâdisenin ilmi izah tarzının araştırılmasına: İnsanların deduble olmaları her ne kadar bir vakıa ise de, dublelerin genellikle ne konuştukları ne de fizik bir iş gördükleri görül müştür. Kendisi derin Letarji uykusunda gönderdiği kuvvetli telepatik tesirlerle kardeşi üzerinde fena bir tesir icra etmiş olabilir. Kardeşi de, o sarp yerlerden geçerken bir anlık bir «bas dönmesi» ile attan yuvarlanmış olabilir.

Bunun izahı kolaydır. Fakat izah edilemez iki nokta kalıyor: 1 — Ceset parçalayıcıların ölü zannettikleri Tarşini dağda «parçalamadan» bırakmaları. Bunun dahi izahı bir dereceye kadar kabildir. Tibet gibi olağanüstü olaylara çok inanılan ve her an olağanüstü bir tehdit, bir tehlike beklenen bir yerde, bu kimseler, götürdükleri ölüde bir fevkalâdelik keşfetmiş ve onu bırakıp kaçınıp olabilirler.

Bu sualc verilecek cevap zordur. Her ne kadar Tarşin'in ölü parçalayıcılar bırakıp kaçır kaçınmaz ayılması akla gelebilirse de daha makûl ve daha genel bir izah bu hâdiseyi aydınlatabilecektir inancındayız: «Üstün âlem, insanlara bir takım bilgiler verebilmek için yer yüzünde bir takım olaylar hazırlamaktadır. Tüccarın yanındaki kardeşin ölümünden ölü parçalayıcıların kaçışına ve kuşların baygın şahsa dokunmayışlarına varınca ya kadr niçin bu hâdiseler zincirinde üstün bir müdahale görmeyelim?

KADINDA HİSTERİ

Yazan :

Ata Atalay

Sar'alının Kronik ihtilâçlı devri isterili tarafından daha çok ballandırılarak iney dana getirilir. Fakat bu sırada zava'lı sar'alı olduğu yerde kol, bacak ve vücudündeki sasıntılar içinde bazen büyük aptestini bile kaçırarak haldeyken isterilide nğbetini geçirmeğe başladığı yerden uzaklaşmalar mütemadiyen yer değiştirmeler ve biçimli inezun hareketlerde bulunmaktadırlar. Bazen çok ustalıkla yapılan bu klonik safhanın taklidinde yine sar'alı müsbet olan Babinski delili (taban altı gıcıklanınca ayak baş parmağının ayak sırtına dönmesi) isterilide normaldir. Bu safhadan sonra sar'alı derin bir sar'a ardı komasına (koma post epileptik) girer. Bundan uyandığı zaman sersemlemiştir, geçirdiği krizin farkında değildir yorgun ve bitkin bir haldedir. Halbuki histerilide böyle bir koma olmaz ayrıca açılışı hıçkırıklar içinde birden bire kalkıp oturarak konuşmaya başlama tarzındadır.

Sar'a gibi konvurzuyonlu bir iki hastalıktan daha bahsederek bu konuyu bitirmek istiyoruz. Bunlardan biri ekseriya ilk çocuğuna gebe kadınların gebeliklerinin son iki ayında veya doğurması sırasında yahutta doğurduğunun ilk yirmi dört saati içinde eklamsi'dir. Halk buna havale geldi al bastı tâbir eder. Eklamsi krizi gelmeden önce ekseriya bu kadınların vücutlarında, bacaklarında gizli veya aşikâr şişlikler (ödem) görülür. Tansiyonları yükselmiştir. İdrarlarında albumin ve tuz miktarı çok artmıştır. Ama bu ve diğer bulgular kendilerini tetkik ettiren, tıbbi kontrolden geçmek üzere hekime müracaat eden kadınlarda bulunarak havale gelmeden önce tedbir alınması ve havalenin önlenmesini mümkün kılar. Fakat ihmal edenlerde nöbet birdenbire ortaya çıkar. Sar'alı gibi yüz mor renkte, ağız kanlı köpükle dolu, gözler başla beraber bir yöne kaymış, popülalar genişlemiş ve ışığa karşı reaksiyon vermez bir hale gelmiştir. İdrar kaçırması vardır.

(Devamı var)